

На Ковельщині помер
однорічний малюк
через відмову матері
від лікування

с. 6

18-літній юнак із
Маневиччини віддав
гольовий пас на
чемпіонаті Європи

с. 13

№ 4 (16 953)

ВОЛИНЬ

Середа, 28 січня 2026 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

«Він мене врятував, а себе – не вберіг»

Так сказав на похоронах Олександра Руміна його побратим. Лучанин двадцять років працював у банківській системі, а на війні став сапером

Катерина ЗУБЧУК

— 12 жовтня 2024 року я їздила до Саші в Слов'янськ – у нього якраз був день народження, а 28-го його не стало, – вертаючись спогадом до цієї чорної дати, Оксана, дружина захисника-Героя, каже: – Він завжди так переконливо говорив: «Важ-

ко, але у мене все добре», що я вже увірнула в те, що найстрашніше в моєму житті не може статися. Тож коли його командир подзвонив і я почула: «Саша загинув», то обірвала його слова болючим: «Ні!». – «Так – його нема. Прийміть мої співчуття», – продовжив командир, розбиваючи будь-яку надію на те, що, може, сталась

якась помилка – може, Саша тільки поранений?

фото Катерини Зубчук.

Оксана Руміна: «Моя душа була спокійна за Сашу тільки тоді, коли він приїжджав у відпустку».

« Так переконливо говорив: «Важко, але у мене все добре», що я вже увірнула в те, що найстрашніше в моєму житті не може статися. »

Історія невимовного болю – на с. 8

фото: facebook/Beobnht.

Олександр Румін, котрий служив у 66-й окремій механізованій бригаді, назавжди залишився 41-літнім.

■ Завтра зустрінемо разом!

«Діти, живіть так, як ми прожили»

Не втомлюються повторювати Даїса та Анатолій Узії, які передплатили на 2026 газету «Волинь», взяли участь у редакційній акції для передплатників та з легкої руки попередньої переможниці, жительки села Забороль Ірини Марценюк, стали володарями 1 000 гривень

Ніна КОСТРУБА

К оли їдеш до людей з гарними новинами, то не страшно ні за метілі, ні морози, навіть собаки, які можуть зустріти незнайомку на чужій території. Так було й минулої п'ятниці, коли поспішала у закутане білосніжним зимовим покривалом село Чаруків Луцького району на зустріч із подружжям Узіїв, щоб виконати приємну місію та вручити пе-

реможцям ПРИЗ. А ще поясню, чому переможцями називаю обох – і Даїсію Пилипівну, і Анатолія Павловича? Тільки побачивши їх, з перших хвилин спілкування, я відчула таку невидиму гармонію, ту безцінну ниточку зв'язку, яка панувала між ними. І хоча передплатником газети у квітанції значився Анатолій Узій, ну не може їх розділити, бо так тепло і ніжно доповнюють вони одне одного.

фото Ніни Коструби.

Репортаж із дому, де живе любов, – на с. 15

Газету «Волинь» подружжя Даїсії та Анатолія Узіїв читає вже багато років.

■ Слава ЗСУ!

22-річна воячка Віолетта Мирончук подарувала Берестечку капличку Божої Матері

фото з архіву Віолетти Мирончук.

Матрос Віолетта Мирончук здійснила благородний вчинок.

Про благородний вчинок – на с. 7

Вітаємо!

Свій перший ювілей 28 січня святкує настоятель Свято-Троїцького храму села Городище –

отець ІВАН!

Всечесний отче, від щирого серця вітаємо Вас з днем народження! Дякуємо Богу за дар Вашого життя, за Ваше служіння, за зерна любові, милосердя, віри і надії, що засіваєте у наших серцях!

Зичимо Вам міцного здоров'я, радості і миру у серці, твердості у вірі, ревності у любові, щедрих Божих Благословень та опіки Божої Матері!

Сійте у серцях людських добро,
Ми Вам щиро хочемо побажати,
Щоб зерно це щедро проросло,
Й з ювілеєм тепло привітати.
Хай Господь здоров'я посилає,
Радості і щастя додає.
Дух Святий над Вами хай витає,
Бо Ви добрим пастирем в нас є.
Хай додасть наснаги Вам і сили,
Хай панує спокій, мир, добро,
Щоб Ви довго Господу служили
І в житті щоб горя не було!

Многая літа!

З повагою та любов'ю –
сім'ї Томашуків та Гнатюків.

■ Пульс тижня

Волинська бригада півтора року вела битву за Торецьк

100 ОМБр разом із приданими їй підрозділами із середини липня 2024 року брала участь в обороні цього міста на Донеччині

Микола ДЕНИСЮК

«К

оли підрозділи бригади одержали смугу оборони безпосередньо в Торецьку, ворог уже окупував середмістя, – інформують у бригаді. – Попри шалений тиск противника, підрозділи 100 ОМБр тривалий час ефективно стримували подальше просування ворога, завдаючи йому колосальних втрат. Зокрема, наші підрозділи знищили понад 10 тисяч окупантів, а санітарні втрати ворога склали близько 26 тисяч осіб. Це – найдорожча ціна, яку армії рф доводилося платити за увесь час повномасштабного вторгнення.

Впродовж 2025 року кремлівські пропагандисти кілька разів рапортували про «взяття Торецька» збройними силами рф. Ця інформація не відповідала дійсності і кожного разу переконливо спростовувалася.

Навіть після суттєвого «просідання» флангів і офіційного перейменування Торецького напрямку на Костянтинівський, підрозділи 100 ОМБр продовжували утримувати позиції на околицях Торецька. Загалом битва за Торецьк тривала близько півтора року і стала однією з найтриваліших битв російсько-української війни», – повідомляє пресслужба 100 ОМБр. ■

Дружина волинського олігарха – у ТОП-10 найбільших бізнесменів

До десятки найкращих підприємців за доходом компаній потрапили добре знайомі українцям імена

Василь КІТ

Т

римає лідерство Рінат Ахметов, його компанії разом отримують близько 565,7 млрд грн доходу. Про це повідомляє «Опендатабот».

Далі йде Віталій Антонов з реєстрацією у Швейцарії, який є власником мережі «Окко» – його бізнеси загалом принесли 151,7 млрд грн доходу. На третьому – власник мережі МХП Юрій Косюк із доходом 110,6 млрд грн.

У десятці є також представники Ізраїлю, Кіпру, Монако.

Єдина жінка у топі – власниця компаній WOG, «Кома» та «Галичина» Світлана Івахів – колишня дружина бізнесмена і нардепа-прогульника від Ковельщини Степана Івахіва (розлучились у 2022 році). Вона посідає 9-те місце з доходом 48,75 млрд грн. ■

У період різдвяних свят будинки культури Сошиченської громади Камінь-Каширського району об'єдналися і завдяки різдвяним віншуванням, колядкам та небайдужості людей спільними зусиллями вдалося зібрати 230 тисяч гривень. Ці кошти будуть спрямовано на потреби воїнів громади, які сьогодні перебувають на фронті та щодня боронять Україну.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ Спеціальний репортаж

«У Горохові до першого автопробігу на підтримку зниклих безвісти долучилися навіть ті, в кого ніхто не пропав на війні»

Цими зимовими днями в Горохові відбувся перший автопробіг на підтримку воїнів, які потрапили в полон чи зникли безвісти. Його ініціаторкою є горохівчанка Олена Баглик – жінка, яка, попри власний біль, взяла на себе місію дарувати рідним цих військовослужбовців крила впевненості та надії. Минулоріч пані Олена провела п'ять таких акцій. Чотири – в центрі Горохова біля банера з портретами воїнів, вістей про долі яких чекають 78 родин. Ще одну – на міський автостанції, бо там завжди людно. Нещодавній січневий автопробіг засвідчив: люди об'єднуються, плакаючи сподівання на сокровенну зустріч із найдорожчими. Бо тим, хто любить їх і чекає живими, не годиться сидіти й нічого не робити...

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ЛИСТИ ПРО СВІЙ БІЛЬ ПИСАЛА ВСЮДИ, І ДО ПАПИ РИМСЬКОГО ТЕЖ»

40-річний Валерій Баглик третього липня 2024 року о сьомій годині ранку звично пішов на роботу (був майстром на всі руки, якщо треба було відремонтувати дах і таке інше), та додому так і не повернувся. Повідомив дружину, що після перевірки документів його доставили в військкомат, а після проходження ВЛК цього ж вечора відправляють на навчання на Закарпаття.

Та несподівана новина першими хвилинами шокувала сім'ю до розпачу. Але вже за кілька днів пані Олена із сином Валерієм, якого батько назвав на свою честь, з донькою Дариною не їхали – ніби на крилах летіли до нього в Мукачево.

Військовослужбовець Валерій Баглик воював на Покровському напрямку. 13 жовтня повертався зі свого другого виходу на «нуль».

Людей на акціях Олени Баглик єднає спільна мета – незабуття про всіх Героїв.

Ще зателефонував рідним, щоб заспокоїти звичним «все добре». Ця розмова була наразі останньою. Через два тижні їм принесли офіційне сповіщення про те, що він зник безвісти.

– Я вирішила відразу: мій шлях шукати чоловіка – то звертатися всюди. Листи безупинно писала в координаційний штаб, СБУ, Червоний Хрест, уповноваженому з про людини Дмитрові Лубінцю та Папі Римському... Відповіді приходили офіційні, заспокоїливі, шаблонні. Тоді до сердечного щему вирілося: ось-ось і знайду свого Валерія, от-от і дочекаюся хорошої звістки, та у певний момент я зрозуміла, що опинилася на тому ж місці, з якого починала. З короткочасного розчарування визріла думка кликати людей на акції на підтримку наших хлопців під гаслами «Звільніть наших полонених!», «Зниклі безвісти – не забуті!».

«Всі захисники повинні знати: що б не сталося, забутими, зоставленими напризволяще не будуть ні вони, ні їхні сім'ї.»

Про свій задум розповіла в соціальних мережах, а коли відчула підтримку в коментарях, стала телефонувати за досвідом проведення таких заходів до їх організаторів у Дніпрі та Львові, інших великих містах, – розповіла Олена Баглик. І додала з любов'ю: «Мій чоловік для

Фото: Олександра ДІДИКА.

Кожну акцію горохівчанка Олена Баглик готує як надважливу подію.

Дарина, Валерій-молодший та Олена Баглики на війну проводжали свого рідного з Мукачєвого.

мене – найкращий. Моє тіло тут, удома, а душа невтомно шукає його».

«ВІРЮ, ЩО ЗНАЙДУ ХРЕЩЕНОГО БАТЬКА, МІЙ ТАТО ПОВЕРНУВСЯ Ж...»

– Олександрові Анатоліювичу Лашуку з села Брани Мар'янівської територіальної громади Луцького району цього року в День незалежності України виповниться 40 років. Свої іменини він, мій хрещений батько, вже два роки поспіль зустрічає в статусі безвісти зниклого, – вірить у повернення дорогої людини жителька села Охлопів й помічниця Олени Баглик в організаторських моментах – Вікторія Федина.

21-річна Віка має неабиякий привід для непохитної віри. Вона – донька легендарного воїна-волинця Юрія Букія, котрий у 2014 році брав участь у найзапекліших боях на Донбасі, зокрема у звільненні Сапур-могили. Потрапив до Іловайського котла і був захоплений у полон сепаратистами. Повернувся, будучи впізнаним на «параді полонених», який бойовики так званої ДНР примусово провели 24 серпня 2014 року в Донецьку. 12 вересня «атовець» Юрій Букія в форматі обміну «36 на 36» повернувся додому на Волинь.

За словами Вікторії, після повномасштабного вторгнення батько служив добровольцем в 100-й ОМБр попри інвалідність. Відтак таки був демобілізований, та кілька днів тому знову домігся повернення в ряди ЗСУ.

Свою допомогу в проведенні акцій Вікторія вважає обов'язком. Більше того, горохівчанки долучаються до участі в таких заходах у Львові, Києві та інших містах України.

«НА АКЦІЇ ПРИХОДЯТЬ ЩОРАЗУ БІЛЬШЕ ЛЮДЕЙ»

Кожну акцію Олена Баглик готує як надважливу подію. Жінка вважає: «Всі захисники повинні знати: що б не

сталося, забутими, зоставленими напризволяще не будуть ні вони, ні їхні сім'ї».

Ії та її однодумцям дуже важливо привернути якнайбільше людей до імен, портретів, історій безвісти зниклих та полонених військовослужбовців. Активістка пригадує, як на першій акції в Горохові містяни, вдивляючись в обличчя на прапорах, дивувалися, дізнаючись уперше, що хтось із знайомих воює, а вістей про інших чекають. На жаль, світлини п'ятох воїнів, які вважалися зниклими безвісти, вже зняли з банера протягом лише кількох місяців, бо вони повернулися додому «на щиті».

...Додати до своєї туги біль сотні родин – воістину неабияка жертвність, та моя землячка Олена щоразу почувається певніше й навіть радісніше, бачачи на акціях нові обличчя. А ще є вдячною, бо:

– Тепер із нами пліч-о-пліч стоять жителі Мар'янівської та Берестечківської громад. Організовуючи цей автопробіг, я думала, що сільські жителі не прийдуть через великі сніги. Але Бог послав нам хоч і морозну, але сонячну днину. Бажаючих потрапити на акцію не налякали можливі перементи. Її учасниками стали не 50 людей, як я очікувала, а близько 100! Замість 10-ти автовок прибуло 15. У нашому товаристві знову були берестечківці, мар'янівці й навіть локачинці. Маршрут водіїв пролягав від заправки на вулиці Львівській до окраїни села Скобелка. Потому всі приєдналися до колон, які стояли з прапорами вздовж вулиці біля автостанції. Відрадно, що підтримати нас прийшли навіть ті люди, в яких, дякувати Богу, ніхто не зник безвісти чи потрапив у полон.

За словами Олени Баглик, акції будуть відбуватися стільки, скільки це буде потрібно. Газета «Волинь» обов'язково розповідатиме про них! ■

■ Герої не вмирають!

«Коляда в обіймах пам'яті»: мамі та дружині загиблих воїнів передали їхні нагороди

Цьогорічний День Соборності України в селищі Мар'янівка Луцького району відбувся особливо зворушливим: в ореолі значимості цієї дати та різдвяних днів спеціаліст по супроводу ветеранів селищної ради Валентина Маціук запросила до спогадів про 50 загиблих та померлих земляків їхні родини

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Горе кожної сім'ї є непоправним, бо жити з думкою, що найдорожчі люди вже ніколи не прийдуть додому – це зустрічати довіку кожен день скорботною журою за ними. Місія живих не просто пам'ятати кожного, хто міг бути серед нас, якби не війна... Добре слово, підтримка завжди потрібні тим, хто не закриває свою біду в серці, а відпускає її навстріч людяності та розраді, – таким був лейтмотив зустрічі «Коляда в обіймах пам'яті» в Мар'янівці.

У кожного, хто прийшов цього дня на відверту розмову в селищну раду, було відчуття, що їхній син, батько чи брат ось-ось і заїде у світлицю, сяде за стіл і теж заколядає, завіншує, поговорить... На жаль, не станеться цього ніколи: порожні стільці з військовими формами на бильцях, за задумом ініціаторів події, символізували світлу пам'ять про них у буд-

Пам'ятаймо Анатолія Гаса та Юрія Шлапчука!

фото з архіву Мар'янівської селищної ради

Ліна Петрівна Шлапчук не стримувала гірких сліз, отримуючи за загиблого сина Юрія Шлапчука медаль «За військову службу Україні».

ні та свята.

Розмову із Героями на Небесах розпочав молитвою настоятель Свято-Іллінського храму ПЦУ села Борочиче отець Андрій Андрусик. Повагу та вдячність учасникам висловили лідер Мар'янівської громади Володимир Борачок і Валентина Маціук. Щоб торкнутися до згорьованих сердець світлом свят і першої зустрічі в новому році (такі заходи пані Валентина ініціює раз-у-раз), дітки та аматори з довколишніх сіл на чолі з ди- ректоркою комунального закладу «Центр- культурних послуг»

Мар'янівської селищної ради, авторкою сценарію Оксаною Киричук виконали милозвучні колядки. Їх співали: вокальний колектив «Кумоньки» з села Довгів (керівник Юлія Пастухова), молодь села Борочиче (керівник Оксана Вавринович), молодь церкви «Спасіння», дуєт у складі Олександри Сокол та Софії Мельник із села Бужани (керівник Мирон Гайдамашук). Теплими оплесками глядачі та подякували легенді, в якій Україна подарувала своїм синам обереги – Тризуб, Прапор та Гімн. Цю билину з Тетяною Венско пе-

Лєгенду про Україну переповідають юні Матвій Юзвик, Арсен Лебедин та Андрій Венско з наставницею Тетяною Венско.

«Анатолієві Гасу – назавжди 48. Юрієві Шлапчуку – 40. Свої життя за Україну вони віддали на Донеччині.»

реповіли юні Матвій Юзвик, Арсен Лебедин та Андрій Венско. Вели програму Оксана Киричук і Валентина Процюк.

...Усіх загиблих та померлих Героїв вшанували хвилиною мовчання. В історії Мар'янівської територіальної громади день 22 січня 2026 року сучасники увічни- ли імена Анатолія Гаса та Юрія Шлапчука подіями на їхню честь: офіцер першого відділу ТЦК та СП Дмитро Кравчук і Володимир Бора- чок вручили дружині Анатолія Касіяновича – Лєсі Георгіївни Гас – орден «За мужність» II

ступеня, а мамі Юрія Олександровича – Ліні Петрівні Шлапчук, його братові Володимирові Олександровичу – медаль «За військову службу України».

Анатолієві Гасу – назавжди 48. Воїн-волинянин із села Брани боронити Україну повернувся із заробітків у Польщі. Загинув 6 липня 2022 року неподалік села Бере- стове на Донеччині.

Юрієві Шлапчуку – назавжди 40. Воїн-волинянин із села Брани загинув 29 липня 2024 року поблизу села Желанне на Донеччині. Пам'ятаємо! ■

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Яке суспільство ми будемо? Люмпенів і деградантів?

Те, що несеться зараз у соцмережах з приводу трагічної загибелі депутата від «Слуг Народу» Ореста Салаха (загинув на Львівщині у ДТП, виїхавши на зустрічну смугу і зіткнувся з маршруткою. – Ред.) – це не лише про ставлення до слуг, депутатів в цілому, нелюбові до влади і несприйняття парламенту. Все набагато гірше

Це – наслідок деградації певної частини суспільства. Цілеспрямованої люмпенізації петровими-івановими, які в режимі нон-стоп ведуть трансляції зі студії про ненависть, що всіх треба вбити і повісити. Це – наслідок багаторічного інформаційного обдурювання суспільства «95 кварталом» з їхнім «горіла хата, палала», бо політикам можна палити хати, бо їх треба вбивати, бо це – смішно, коли «багаті теж плачуть». Це – результат медіакілерства, коли малоосвіченому і не готовому до критичного мислення споживачу роками вбивали, що можна знецінювати репутацію і людське життя за соціальною ознакою. Можна радіти смерті невідомої людини, бо так їм і треба.

Шабаш щодо «Шахеду» на «Рошен», який є одним із найбільших платників податків до українського бюджету, – це така ж деградація і повне нерозуміння, наскільки знищення працюючих підприємств торкнеться і тебе особисто, якщо ти живеш в Україні... Так, у цьому шабаші наповну задіяні фабрики ботів, владних і російських, аби сіяти ненависть і продовжувати колоти суспільство. Але наслідки, дійсно, будуть руйнівними.

До речі, СБУ, яке кілька років тому голосно заявило про «ботоферму Артура Герасимова», і досі не вибачилися перед моїм колегою за брехню. Як і медіа, які це написали. Але при цьому спецслужба роками не помічає цілеспрямовану травлю політиків медіакілерами петровими-івановими, їхніх фабрик ботів і їхніх високопоставлених спонсорів.

Я і наша команда в опозиції до «Слуг Народу», ми критикуємо депутатів керівної партії за дії і бездіяльність, за помилки і факати в житті, ми закликаємо виборців до критичного мислення, думати, кого і за що обираєте. Але християнська мораль, виховання, життєвий досвід, емпатія ніколи не дозволять нікому з нас топтатися на трагедії.

Ми чекаємо об'єктивного розслідування ДТП, безумовно, ця трагедія ще раз нагадує всім про важливість враховувати і погані погодні умови, і дотримуватися правил дорожнього руху. Ми висловлюємо співчуття родині Ореста – в нього залишилися троє маленьких дітей.

Вся ця страшна історія ставить і багато інших запитань. Яке суспільство ми будемо? Люмпенів і деградантів? Чи в нас вистачить мудрості, виховання і європейськості не дозволити покидькам оскотинити націю. Повернути її до племінного періоду. ■

Апеляційна палата Вищого антикорсуду частково змінила запобіжний захід для народної депутатки Юлії Тимошенко. Вона зняла обмеження на спілкування із 66 нардепами і дозволила виїжджати за межі Київщини. Проте розмір застави – 33 мільйони 280 тисяч гривень, яку вже внесли люди з оточення Тимошенко, залишили без змін.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Дмитро НАТАЛЮК – боєць із села Старики, що на Горохівщині;	Юрій МЕЛЬНИК – боєць із міста Ковеля (народився в селі Запруддя Ковельського району);
Олег ОМЕНИУК – боєць із села Бобли, що на Турійщині;	Микола СЛІСАР – боєць із села Згорани, що на Любомльщині;
Георгій СМАЛЬ – боєць із села Стеблі Ковельського району;	Денис ДЕРКАЧ – боєць із села Липини Луцького району;
Павло ФІЩУК – боєць із села Радовичі, що на Турійщині;	Андрій ШАБАЛА – боєць родом із селища Голоби Ковельського району (проживав у селі Носачевичі Луцького району);
Олексій ЛОШАК – боєць із міста Луцька;	Ігор РИЖУК – боєць із села Липа, що на Горохівщині;
Степан РИМАРЧУК – боєць із села Олександрівка Камінь-Каширського району;	Руслан ГУРИЧ – боєць із села Тристеня, що на Рожищенщині.
Іван ПЕТРИК – боєць із села Зарудчі, що на Любешівщині;	
Микола ПОЛОЖЕВЕЦЬ	

■ У десятку!

«І це була правда – путін її недооцінив...»

Взагалі-то, «закривати» Тимошенко за корупцію – це приблизно те саме, що саджати Аль Капоне за несплату податків (з тою різницею, що Аль Капоне в державній зраді запідозрений усе ж не був)

Оксана ЗАБУЖКО, письменниця, літературознавиця, поетеса, есеїстка, публіцистка, викладачка та політична активістка

Ця жінка мала цілковиту рацію, коли від 2008 року щосили намагалася довести москві, що вона КРАЩЕ за Януковича впорається з кремлівським сцена-

рієм ліквідації України. І це була правда – путін її недооцінив: щоб помітно для більшості українців довести країну до «громадянської війни», повного хаосу і введення, під полегшені оплески меркелів-з-обамами, російських «миротворчих військ» – таке, справді, з усього нашого політком-прадорського корпусу

мала шанс повернути тільки вона одна. Нам дуже пощастило, що вона програла президентські вибори і в 2010-

«А хрін вам уже, посмітюхи московські. Кінчилося ваше.»

му, і в 2014-му: досить і того, що встигла бути «сірим кардиналом» за тих три місяці весни 2014 року, коли Україною

Фотозображення з фейсбук-сторінки Оксани ЗАБУЖКО.

А фотографії, як і рукописи, виявляється, не горять...

«рулила» її партія.

На цьому фото Тимошенко з «Оплотом» у Донецьку, квітень 2014 року.

Як казав тоді Тигипко в Луганську (куди він теж «з Юльою» їздив!) – «Держитесь, мужики, іщю два місяця – і ми в росії!»(с).

...А хрін вам уже, посмітюхи московські. Кінчилося ваше – те, що за інерцією ще якийсь час котитиметься й скреготатиме, вже на хід історії ніяк не вплине.

А от справедливості – авжеж, треба.

І правди треба. Українці її заслужили. ■

■ Прямая мова

«Сам готувався до шашликів, а зараз повчає Європу...»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про масовані та методичні обстріли росією української цивільної інфраструктури:

«Очевидно, що путін так намагається продемонструвати світові силу і жорстокість, але насправді демонструє хіба що безсилля. Адже спроби зробити Україну непридатною для життя – чергове нагадування про фіаско його бліцкригу та невдачі російської армії. Свою злість за поразки власної армії путін демонструє на українських жінках і дітях. Для чого? Насамперед для того, щоб помститися. Потім для того, щоб залякати. Щоб українське суспільство погодилося зі стандартною путінською логікою: росія – або смерть...».

Наталія БАЛЮК, журналістка, про зверхній тон, з яким у Давосі Володимир Зеленський говорив до європейських партнерів:

«Сам готувався до шашликів, а зараз повчає Європу... Чотири роки Європа допомагає нам грошима і зброєю, яку зараз купує для нас в США. Звісно, можемо вважати, що допомагає недостатньо, що хотілось би більш масштабної підтримки та більш рішучих санкцій, але, як кажуть, дарованому коневі у зуби не дивляться... Ми повинні усвідомлювати, що якби не союзники, Україна навряд чи самотужки могла б чотири роки чинити опір російській агресії. Невдячність – дуже прикра риса...».

Андрій СИБІГА, міністр закордонних справ України, у відповідь на обіцянку угорського прем'єра Віктора Орбана «100 років не пускати Україну до ЄС»:

«Цей план приречений на провал, пане прем'єр-міністре. Ваш господар у Москві не протягне 100 років, навіть якби ви були готові віддати йому всі органи для пересадки».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, звернувся до білоруського народу:

«Повстання білорусів мало перемогти у 2020 році, щоб загроз зараз звітти не було. Європа та світ мали б підтримати народ, який повстав, й історія була б іншою – безпечною... І я хочу сказати окремо для народу білорусі. Ви – європейський народ, який буде разом з усіма нашими народами в об'єднаній вільній Європі. Європі мирній. Європі сильній. Вас не стерти. Нас усіх не стерти. Я дякую всім білоруським добровольцям, які воюють заради нашої незалежності в Україні та історичного шансу для своєї держави».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про легковажність і легковірність:

«Є дві категорії людей, до яких у мене одне й те саме запитання:

1. Люди, які в такий сезон їздять на абсолютно лисій гумі, – ви на що розраховуєте?
 2. Люди, які все ще вірять, що Трамп скоро завершить війну, – ви на що розраховуєте?
- Категорії дві, а питання – одне».

Віктор ТАРАН, політолог, вважає, що до закінчення війни ще дуже далеко:

«рф прямо фіксує, що війна триватиме доти, доки Україна не погодиться віддати те, чого росія не змогла захопити військовим шляхом. Це фактичне визнання, що ніякого дипломатичного рішення в росії немає. Виключно військове – воювати далі».

Володимир АР'ЄВ, народний депутат, про постійні корупційні скандали в оточенні Володимира Зеленського:

«Весна прийде – саджати будемо». Гасло передвиборчої кампанії Зеленського стало питанням до нього самого. Він привів до влади людей, які системно обкрадали і обкрадають країну. Вже всі бачать, хто де крав – і весни для цього не треба. Але президентські друзі залишаються недоторканими. Вони або вчасно тікають, або їх впритул не бачать правоохоронці і навіть антикорупційні органи».

Юрій РИБЧИНСЬКИЙ, поет, народний депутат 8-го скликання, закликає триматися:

«З ким не спілкуюся, у всіх одна й та сама емоція: «Як усе це замахало!». І правда, чотири роки по бомбосховищах – це те ще випробування. Але, попри все, найяскравіші емоції я бачив, провідуючи у шпиталі племінника, який повернувся з Покровського напрямку. Щастя, радість і неймовірне бажання жити. І все це без ока, з понівеченим носом, простріляними ногами й контуженими руками. Каже: «Я – єдиний живий з усієї роти, хіба це не удача?». І коли знову мене бере апатія й сум і хочеться сказати: «Як мене все замахало!», – я згадую 25-річного родича, який вчасно зрозумів, що щастя – це просто жити. Тримаймося!».

ЕПІФАНІЙ, митрополит ПЦУ, про терор із боку росії:

«Поганська тиранія вимагає від нас одного – поклонитися самозваному правителю, прийняти віру в «руській мір», зректися правди, гідності та свободи, зректися нашої ідентичності як українського народу. А російські релігійні провідники до цього ще й хочуть, щоби замість істинного християнства ми також сповідували криваву ересь «священної війни за «руський мір»... Віримо, що впаде і ця новітня безбожна кремлівська тиранія, пам'ять про яку буде проклята від нащадків так само, як проклинають тиранів та мучителів минулого. За це боремося і віримо, що з Богом – перемажемо!».

Тетяна ТРОЩИНСЬКА, журналістка, про загибель члена Правління «Укренерго» Олексія Брехта під час ліквідації наслідків російського терору:

«Є дуже багато людей, на жаль, які нездатні оцінити самовідданість і професіоналізм інших людей. Нездатні це визнати. У такі темні часи, крім професіоналізму і самовідданості, врятувати нас може хіба ще солідарність. І розуміння, що якщо ти когось не можеш (чи не хочеш) замінити, хоча б дякуй». ■

■ Позиція

путін воює навіть з тими, хто ще не народився

Наслідки атаки на кондитерську фабрику Roshen в Києві 24 січня 2026 року, під час якої загинула одна працівниця підприємства і були потерпілі, серед них – двоє тяжких.

Сьогодні вночі (у ніч на 24 січня. – Ред.) путін воював із пологовим будинком, лікарнею, гуртожитком, фабрикою і багатоповерхівками

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України

Вибиті вікна. Понівечені фасади. Люди, які серед ночі вибігали з домівок, рятуючи дітей. Багато потерпілих, двоє

тяжких. Серед них – дитина і вагітна жінка. У Харківській області та Києві є загиблі. Коли б'ють по пологовому будинку – це терор. путін воює з життям. З майбутнім. З тими, хто ще навіть не встиг народитися.

Так само він воює і з тими, хто

■ Політична кухня

Партії Залужного та Порошенка очолили рейтинг підтримки

Ймовірна «партія Валерія Залужного» та партія «Європейська Солідарність» мають найвищий рівень схвалення серед українців

Ольга СОКОЛОВА

Такі результати соціологічного дослідження компанії Active Group, проведеного спільно з виданням «Політарена». Згідно з даними, партію Валерія Залужного готові підтримати 13,9% респондентів. Друге місце посідає «Європейська Солідарність» Петра Порошенка з показником 11%.

До речі, на запитання про президента, який зробив найбільший внесок у розвиток України, 24,5% респон-

Лідерство політичних сил політиків-патріотів обнадіює, хоча обоє вони поки що мають підтримку лише 25% відсотків співгромадян.

Лідерство політичних сил політиків-патріотів обнадіює, хоча обоє вони поки що мають підтримку лише 25% відсотків співгромадян.

дентів назвали Володимира Зеленського, ще 17,8% – Петра Порошенка. Леоніда Кучму обрали 11,1% опитаних, Віктора Ющенка – 9,7%, Леоніда Кравчука – 7,4%.

Водночас 7,1% респондентів вважають таким президентом... Віктора Януковича. Шок!

Понад 22% учасників опитування не

7,1% респондентів вказали, що найбільший внесок у розвиток України на посаді президента вніс... Віктор Янукович.

змогли визначитися з відповіддю.

Дослідження провели 17 січня 2026 року методом онлайн-анкетування за допомогою платформи SunFlower Sociology.

Вибірка становила 1000 осіб і є репрезентативною за основними соціально-демографічними показниками. Теоретична похибка не перевищує 3,1%. ■

Ця війна – не лише за територію. Вона – проти нашого права жити, народжувати дітей, працювати і мати майбутнє у власній країні.

Про робоче місце. Про людину, яка не мала гинути.

росія намагається створити гуманітарну катастрофу. Але справжня катастрофа – в їхніх хворих головах. Бо ця війна – не лише за територію. Вона – проти нашого права жити, народжувати дітей, працювати і мати майбутнє у власній країні.

І відповідь може бути лише одна: посилювати Збройні Сили України, зокрема ППО. Не красти на оборонці, а зміцнювати її. Давати армії більше зброї. Захищати небо. І берегти людей. Бо люди – це найбільша цінність.

P.S. Петро Порошенко разом із депутатами «Євросолідарності» в День Соборності України передав дрони і техніку у підрозділі 14-ти бригад Сил оборони. Вартість цієї партії допомоги – 30 млн грн, з них майже 13 млн грн на дрони виділила партія «Європейська Солідарність». Як відомо, понад 2,5 тисячі партійців захищають Україну на фронті. ■

Кримінальне читиво

Потерпіла лучанка, яку вдалося вчасно зняти з автобуса на міжнародному пункті пропуску «Устилуг».

Під час санкціонованих обшуків за місцями проживання фігурантів поліцейські вилучили навіть зброю.

На Волині вербували жінок для сексуальної експлуатації в Європі

Фігуранти знаходили жертв із фінансовими труднощами та обіцяли легальну роботу, проте після перетину кордону відбирали в них документи

Ольга БУЗУЛУК, начальник відділу комунікацій ГУНП у Волинській області

Оперативники міграційної поліції спільно з працівниками слідчого управління поліції Волині припинили діяльність групи осіб, які займалися вербуванням жінок та переправленням їх за кордон із метою сексуальної експлуатації. Як інформує Сектор ко-

мунікації поліції В, до протиправної діяльності були причетні мешканці Одеси. Зловмисники підшукували жінок віком від 18 до 35 років, у тому числі й на території Волинської області, та схиляли їх до надання інтимних послуг за межами України. Для пошуку потенційних жертв учасники схеми використовували один із популярних месенджерів – розміщували оголошення у тематичних групах. Переважно звертали увагу на жінок, які перебували у складних життєвих обставинах, обіцяючи швидкий і високий заробіток. Після так званого «відбору» потерпілих переправляли за кордон. Там у жінок

відбирали документи та примушували працювати проти їхньої волі.

Зловмисники підшукували жінок віком від 18 до 35 років, у тому числі й на території Волинської області, та схиляли їх до надання інтимних послуг за межами України.

Днями правоохоронці задокументували факт вербування жительки Луцька

та спробу переміщення її до Республіки Литви з метою подальшої сексуальної експлуатації. Потерпілу вдалося вчасно зняти з автобуса на міжнародному пункті пропуску «Устилуг». Під час санкціонованих обшуків за місцями проживання фігурантів поліцейські вилучили мобільні телефони, грошові кошти, чорнові записи та інші речові докази. Одному з учасників групи за процесуального керівництва прокуратури повідомлено про підозру за ч. 2 ст. 149 Кримінального кодексу України – торгівля людьми. Суд обрав йому запобіжний захід – тримання під вартою. Досудове розслідування триває.

О часи, о звичай!

Схема на 8000 доларів: експоліцейський переправляв ухильантів та уникнув тюрми

Чоловік залишився на волі завдяки угоді та внеску 100 тисяч гривень на потреби армії

Ігор БУГ, bug.org.ua

Суд виніс вирок колишньому поліцейському з Нововолинська, який у складі злочинної групи налагодив канал незаконного переправлення чоловіків призовного віку до Республіки Молдова. Попри серйозність статті, фігурант зміг уникнути реального терміну за ґратами завдяки угоді з прокурором та донату на ЗСУ. Про це стало відомо з вироку Нововолинського міського суду від 15-го січня. **Бізнес на кордоні: поради, маршрути та ціни** Як встановило слідство, злочинна діяльність розпочалася навесні 2025-го року. Обвинувачений – на той момент чинний поліцейський сектору реагування патрульної поліції відділення №1 (м. Нововолинськ) – разом зі спільниками розробив чітку схему збагачення. Ролі були розподілені наступним чином: спільники підшукували «клієнтів», а

І засуджений залишився на волі...

правоохоронець виступав головним консультантом та організатором. Зокрема, він розробляв маршрути через Хмельниччину (Кам'янець-Подільський) до кордону з Молдовою, визначав вартість послуг, яка становила 8 000 доларів США. Крім цього, надавав детальні інструкції щодо «екіпірування»: які речі брати, скільки готівки мати на поточні витрати тощо. **Затримання на «гарячому»** У червні 2025-го року один із посередників зу-

стрівся з «клієнтом» на одній із АЗС Луцька, де отримав першу частину винагороди – 4 000 доларів. Того ж вечора у Нововолинську відбулася передача «частки» поліцейському. Саме після отримання своїх 3 000 доларів організатора було викрито. Після початку розслідування чоловік звільнився з лав поліції та влаштувався працювати підземним гірником на шахту «Бужанська». **Вирок: каяття та 100 тисяч для ЗСУ** Під час судового розгляду експравоохоронець повністю визнав свою провину

та пішов на угоду з правосуддям. Серед обставин, що пом'якшили покарання, суд врахував щире каяття та активну допомогу слідству, наявність на утриманні малолітньої дитини та добровільний внесок у розмірі 100 000 гривень на потреби Збройних Сил України.

Замість реального ув'язнення йому суд призначив 5 років пробачіного нагляду.

Згідно з рішенням суду від 15-го січня 2026-го року, обвинуваченого визнали винним за ч. 3 ст. 332 КК України. Замість реального ув'язнення йому суд призначив 5 років пробачіного нагляду. Таким чином, засуджений залишається на волі, але зобов'язаний реєструватися в органах пробачії, не виїжджати за кордон без дозволу та повідомляти про зміну місця роботи чи проживання. Крім того, йому заборонено працювати в правоохоронних органах протягом 3 років. Арешт із квартир та мотоцикла засудженого було знято, а його мобільний телефон, що використовувався для координації злочину, конфісковано в дохід держави.

Погляд

Євгенія СОМОВА,
журналістка,
член НСЖУ

Ми вже не ті, що були у перші дні війни

Щоранку, щойно прокинувшись, намагаюся дізнатися хто був під ударом російських ракет, «шахедів», яка ситуація на фронті. Живемо ж в умовах повномасштабної війни, яка триває вже більш як 1430 днів, тобто довше, ніж російсько-німецька, так звана Велика Вітчизняна

Якщо для мешканців Донецчини і Луганщини вона розпочалася значно раніше, ще у 2014 році, то для нас, західняків, жителів інших регіонів України лише 24 лютого 2022 року, коли російські війська розпочали повномасштабне вторгнення на нашу землю. До того ми жили звичним життям. Здавалося, війна десь там, за сотні кілометрів. Та нині, коли на кожному кроці зустрічаєш людей у військовій формі, воїнів з інвалідністю, коли бачиш кортежі «На щиті», які везуть до рідної домівки вбитих рашистами наших захисників, а родини сусідів, знайомих, друзів оплакують загиблих синів, доньок, батьків, розумієш, що вона прийшла і до нас. Але, коли у перші дні повномасштабного вторгнення ми почувалися розгубленими, відчували страх, відчай, а на державних кордонах були довжелезні черги автовок, автобусів із біженцями, які в паніці намагалися якомога швидше покинути Україну, то нині розгубленість перших днів війни змінилася на впевненість у Збройних Силах України, у собі. У деякого навіть з'явилася сила, про яку раніше і не здогадувалися. Повітряні тривоги нас уже не лякають, не приводять у ступор. Попри усі застереження і прохання спускатися в укриття, спимо у своєму ліжку навіть тоді, коли над головами літають «шахедаї», чути вибухи, займаємося щоденними справами. Дехто вважає це безвідповідальністю, невиправданим ризиком, але ігноруємо його, бо стали байдужими до отих «бабахів», стресостійкими. Ми, хоча це й звучить страшно, адаптувалися до жорстокої реальності, до ненормального життя. Українці звикли жити в екстремальних умовах, коли кожен день – випробування на стійкість: обстріли, блекаут. Ми навчилися організовувати свій побут навіть тоді, коли світло вмикають на 5 – 6 годин. А ще – дякувати Богу і людям у військових одностроях за те, що можемо працювати, відпочивати, а наші діти – навчатися. Тож, коли бачу, як в Луцьку на вулиці Лесі Українки молоді люди, поклавши в скриньку пожертву для ЗСУ волонтерів, що втратив ногу на війні, обіймають його і дякують за мужність, теплішає на серці. Війна змінила нас, наше бачення світу і самих себе. Ми відчули себе не просто населенням України, а нацією. Стали згуртованішими, сильнішими. А ще – чуйнішими, милосерднішими один до одного і навіть до бездомних тварин, які залежать від нас, яким складно пережити холодну пору. Намагаємося створити навколо них атмосферу людяності. Посуд із водою біля магазинів, аптек, офісів установ, куточки з теплою підстилкою вже не дивина. Взимку, коли тріщать морози, декотрі власники бізнесу взяли на підгодовувати їх. А у Галереї мистецтв Волинської обласної спілки художників розмістили прохання до лучан пускати безпритульних тварин у теплі приміщення, аби могли зігрітися. І самі митці показують приклад доброти і милосердя. Песик, що, згорнувшись клубочком, спокійно спить у виставковому залі, тут уже звична картина. І такий вияв турботи вражає і тішить, бо ж стаємо справжніми європейцями, людьми, які поважають право бездомних собак, котів на життя, людьми, які хочуть жити в цивілізованому суспільстві. Про тварин-безхатьків, які страждають від холоду під час нинішньої суворой зими, турбуються і органи місцевої влади, правоохоронці. Так, зворушили до сліз своїм зверненням до жителів Волині з проханням допомогти тваринам під час морозів працівники Патрульної поліції області, які влучно зазначали: «У них немає даху. Але у них є ми. І наша небайдужість може врятувати життя». Хіба це не прояв гуманності та цивілізованості? Навіть під час війни, ми не забуваємо, що ми – люди.

Кількість жертв Голодомору 1946 – 1947 років може сягати 1,5 мільйона українців. Таку цифру жертв післявоєнного голоду назвав історик та директор Галузевого державного архіву СБУ Андрій Когут.

■ Пульс тижня

Про що мер Луцька домовився із послом Хорватії

Серед іншого мова йшла про можливість відпочинку дітей загиблих Героїв та наших захисників у цій балканській країні

Микола ДЕНИСЮК

Очільник Луцької громади Ігор Поліщук зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Хорватія в Україні Аніцею Джаміч.

Обговорили потенційні напрямки співробітництва, а також нагальні потреби Луцької громади. Зокрема, порушили питання підтримки ветеранів та можливості відпочинку дітей загиблих Героїв та наших захисників.

Також пані посол відвідала закриття у Музейному просторі «Окольний замок» банерної виставки «Хорватський вертеп», яка стала можливою за її особистого сприяння. ■

У пожежі задихнулася пенсіонерка

24 січня об 23:49 до служби порятунку «101» надійшло повідомлення про пожежу в дев'ятиповерховому житловому будинку у місті Луцьку на вулиці В'ячеслава Чорновола

Ліна ВОГОНЬ

До гасіння пожежі залучалися підрозділи оперативно-кординаційного центру та 25-ї державної пожежно-рятувальної частини міста Луцька.

На ліквідацію пожежі подано один водяний ствол та працювала ланка газодимозахисної служби в апаратах на стисненому повітрі в непридатному для дихання середовищі упродовж 15 хвилин. Ліквідували загорання о 00:13.

Під час гасіння пожежі у квартирі було виявлено тіло загиблої громадянки 1947 р.н.

Ймовірна причина пожежі – необережне поводження з вогнем. ■

Водійка влетіла у приватний будинок і втекла

За це її оштрафували і на три роки позбавили посвідчення водія

Катерина ЗАГАЙКО

У Луцьку водійка Chevrolet Cavalier, рухаючись вулицею Бібліотечною, втратила пильність і скоїла наїзд на куці та приватний будинок. Автівку, що застрягла в кущах, жінці допомогли виштовхати двоє чоловіків, і після цього вона втекла з місця події.

Як вказується у постанові суду, винуватицю аварії Зінаїду М. розшукали патрульні і під час спілкування помітили, що вона нетвереза.

Тож на водійку склали адмінматеріали за ст. 124 (порушення ПДР, що спричинило ДТП), ст. 122-4 (залишення місця ДТП), ч. 4 ст. 130 (вживання алкогольних напоїв водієм після дорожньо-транспортної пригоди) та винесли постанову за ч. 1 ст. 126 (керування транспортним засобом без страхового поліса) КУпАП.

Під час судового засідання захисник порушниці повідомив, що вона провину визнала і просила розглядати справу за її відсутності.

Дослідивши письмові докази, суддя визнав Зінаїду М. винною у вчиненні адмінпорушень і оштрафував на 34 тисячі гривень. Також її на три роки позбавили посвідчення водія. ■

Сьогодні на Волині проживає 1383 дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування. Про це повідомила начальниця служби у справах дітей Волинської облдержадміністрації Алла Онишук. Минулого року в області осиротіли 197 дітей, які були влаштовані до сімей.

На Волині функціонує 44 дитячі будинки сімейного типу і 62 прийомні родини, у яких виховуються 392 дитини.

Північно-західний апеляційний господарський суд залишив в силі рішення про стягнення із Цуманської селищної ради майже пів мільйона гривень шкоди, завданої порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища. Йдеться про забруднення та засмічення земельних ділянок під несанкціонованими звалищами у селах Башлики, Берестяне та Липне.

■ Ну скільки можна вас застерігати?!

Аферисти дурять волинян «Зимовою підтримкою» і псевдобанкірами

Тільки на теренах Горохівщини протягом останнього часу зафіксовано кілька кричущих випадків телефонного шахрайства

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Попри постійні застереження працівників відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області не спілкуватися з особами, які відрекомендуються працівниками банків та лякають довірливих небилицями про небезпеку для рахунків, люди не перестають чинити навпаки.

Черговою жертвою ошуканців стала жителька села Широке Мар'янівської територіальної громади Луцького району. Жінка повірила в байку нібито «охоронця банку» про те, що з її картою хтось чинить незаконні операції на території агресора й «задля безпеки» виконала його вказівку: підтвердила його доступ до своєї банківської картки. Як наслідок, 8 900 гривень із неї зникли так швидко, наче їх здуло вітром.

А її 52-річна землячка теж повірила невідь-кому, що її грошам на банківській

Не довіряйте дзвінкам незнайомих осіб!

картці потрібен захист, виконала вказівки шахрая й дуже швидко з її банківської картки безслідно випарувалися... 99 495 гривень!

Повірила в «манну небесну» і жителька села Мерва Берестецької територіальної громади, яка натра-

пила в соціальних мережах на посилання із пропозицією начебто додаткового заробітку. Звісно, одразу перейшла за ним і настільки захопилася віртуальними покупками, виконуючи умови «роботодавця», що перерахувала незнайомцям

за нізачо 38 647 гривень.

Тим часом 48-річна жителька міста Горохова знайшла в соціальних мережах залик про надання «Зимової підтримки» і, не задумуючись, перейшла за фішинговим посиланням. Результат не забарився: з банківської картки довірливої миттю зникли 28 852 гривні.

Виконала вказівки шахрая й дуже швидко з її банківської картки безслідно випарувалися... 99 495 гривень!

І жителька села Волиця-Лобачівська Берестецької територіальної громади натрапила в Facebook на пропозицію отримати 6500 гривень допомоги для вразливих категорій громадян та перейшла за фішинговим посиланням. Очікуваний шахраями результат не забарився: дуже швидко з картки довірливої зникли 24 839 гривень.

Можна уявити, як цієї хвилини тріумфували шахраї!

А правоохоронці вже вкотре закликають усіх не вірити в дармові гроші, не спілкуватися з сумнівними особами, яких цікавлять ваші реквізити, не надавати їх в жодному разі нікому! В іншому випадку кожен, хто не дослухається до цих порад, може стати черговою жертвою. ■

■ Біда...

Однорічний хлопчик помер через відмову матері від лікування

Жінка проігнорувала прохання лікаря негайно госпіталізувати дитину

Дарина ШЕВЧУК, zaxid.net

У Ковельському районі Волинської області помер однорічний

хлопчик, у якого протягом десяти днів трималася висока температура. 25-річна мати дитини відмовилася від госпіталізації. Через це їй загрожує кримінальна відповідальність.

Як повідомила пресслужба прокуратури Волині, попри важкий стан сина, жінка намагалася лікувати його самостійно вдома. Навіть після звернення до лікаря, який наполягав на не-

Експерти зазначили, що у разі своєчасного звернення по медичну допомогу життя дитини можна було врятувати.

гайній госпіталізації, мати проігнорувала рекомендації та не повезла хлопчика до лікарні. Дитина, якій було рік і три місяці, померла.

Як стало відомо ZAXID.NET з власних джерел, у хлопчика близько десяти днів

трималася висока температура. За попередніми висновками судово-медичної експертизи, його смерть настала внаслідок бактеріальної інфекції.

Експерти зазначили, що у разі своєчасного звернення по медичну допомогу життя дитини можна було врятувати.

Жінці повідомили про підозру у злісному невиконанні обов'язків з догляду за дитиною, що спричинило тяжкі наслідки (ст. 166 КК України). ■

■ Печальна рубрика

Дякую, що провели оплесками засновника «Посвіту»!

Минуло 40 днів, як нема з нами нашого Ростислава Григоровича Кушнірука. Заслужений працівник культури України, педагог, засновник та багаторічний керівник аматорської хорової капели «Посвіт» відійшов у засвіти на 96-му році життя

Мілентина КУШНІРУК, дружина Ростислава Кушнірука

Хочу щиро подякувати всім добрим людям, які в день похорону прийшли й розділили наш сум, велику втрату. Слова подяки – родині, сусідам, односельчанам, колегам, друзям, незнайомим людям, учням Волинського фахового коледжу культури і мистецтв імені Ігоря Стравін-

Світла і вічна пам'ять, Маестро.

ського (директор – Тарас Войтович), працівникам редакції газети «Волинь», зокрема головному редактору Олександрові Згоранцю, головному «рухівцю» Волині Володимирі Банаді, директорці департаменту культури Луцької міської ради Тетяні Гнатів, колишньому директору комунального закладу «Палац культури міста Луцька» Юрію Войнаровському, Ігорю Ярмольському, який свого часу очолював тодішню Маяківську сільську раду, учасникам хору «Посвіт» і його художньому керівнику Аллі Райтер, громадській діячці Олесі Ковальчук, голові громадської організації «Діти репресованих Волині» Антону Ступаку, отцю Михайлу Бучаку та хористам Свято-Покровського храму села Княгининок, його прихожанам, які оплесками (а він отримував їх багато літ зі сцени) провели нашого Ростислава Григоровича з його земної дороги у вічність.

Нехай Господь милосердненький береже вас і ваші родини!

с. Княгининок Луцького району. ■

Імена Волині

Євген Сверстюк прожив героїчне життя, не бравши до рук зброї

Публіцист і літературознавець, філософ, есеїст, поет, політв'язень радянського режиму, він став совістю української нації. Десять років тому видатному земляку присвятив свою книжку «Українські душі» заслужений журналіст України Святослав Пирожко, котрий майже три десятиліття очолював Волинський телерадіокомітет (до речі, нещодавно йому виповнилося 85 літ, і з нагоди цього ювілею пан Святослав отримав подяку Державного комітету телебачення і радіомовлення України). У 2025 році книжка коштом автора була перевидана, оскільки попередній тираж уже давно розійшовся. «Може, хтось із шанувальників газети «Волинь» нею зацікавиться й прочитає», – сказав Святослав Костянтинович, передаючи «своє дитя» редакції нашої газети

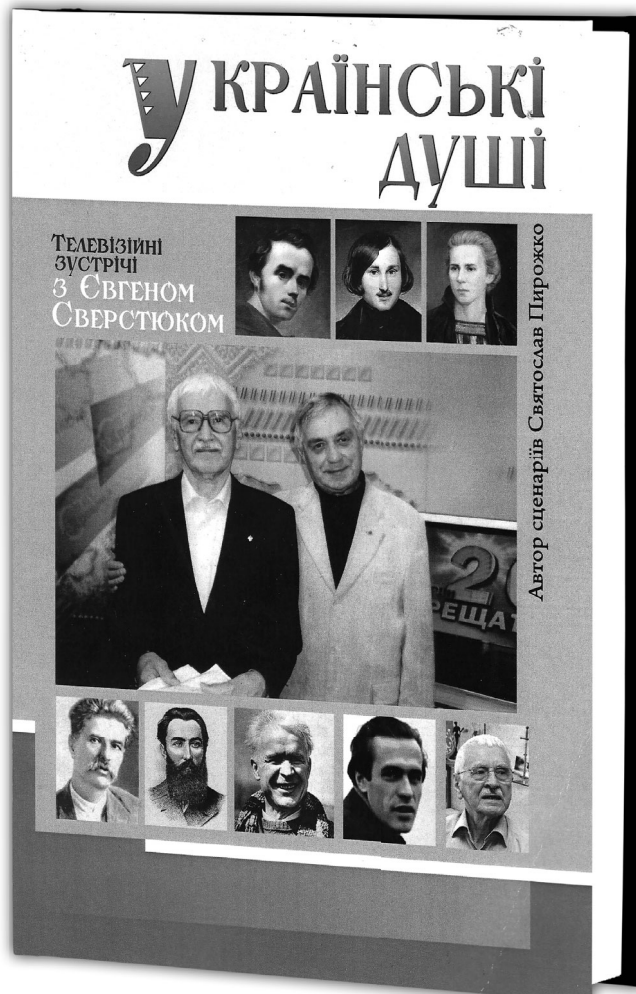
Катерина ЗУБЧУК

«НЕ МОЖНА ВІРИТИ В БОГА, А ЖИТИ ТАК, НАЧЕ ЙОГО НЕМА»

Книжка «Українські душі» – це збірник телевізійних фільмів за участю Євгена Сверстюка (1928 – 2014), автор сценаріїв яких – Святослав Пирожко. «Дякую за ваші фільми – вони найкращі сьогодні», – написала свого часу Святославу Костянтиновичу дружина Євгена Сверстюка Валерія Андріївська. А ось те, що це «найкраще» було створене, – не випадковість.

Святослав Пирожко – не просто земляк знаменитого волинянина (народився, як і Сверстюк, на Горохівщині), – він був особисто знайомий із ним. Як розповідав в одному з інтерв'ю на сторінках «Волині», заочно знав про нього ще в Горохові. Й ось такий спогад із того часу:

«Євгена Сверстюка заарештували 14 січня 1972 року, а судили влітку 1973-го. Його мама, Євдокія Яківна перед тим потрапила на операцію до відомого горохівського хірурга Михайла Рощина. Сюди приїхав син Євген і з вдячності за старання подарував лікареві свою книжку з есеєм «Собор у ріштуванні», виданий у Парижі на підтримку переслідуваного радянським режимом роману Олеса Гончара «Собор». Місцевим каральним органам стало про це відомо, і лікареві категорично запропонували бути свідком звинувачення на суді в Києві. Але Михайло Рощина, як порядна людина, відмовився свідкувати, за що отримав партійне стягнення і втратив посаду. А Євген Сверстюк отримав 7 років таборів суворого режиму у Пермській області та 5 років заслання

У 2025 році книжка коштом автора була перевидана, оскільки попередній тираж уже давно розійшовся.

в Бурятії, про все це ми не раз згадували згодом під час багатьох зустрічей при підготовці радійних, а особливо телевізійних програм і фільмів. Більшість цих сценаріїв увійшли до моєї книжки «Українські душі». Ще й ще раз повторю афоризм Сверстюка:

«Не можна вірити в Бога, а жити так, наче його нема». Тож книга Святослава Пирожка – плід тісної творчої співпраці впродовж більше як 15 років із його відомим земляком. Із збірника сценаріїв за участі публіциста і літературознавця, філософа,

есеїста, поета, невтомного правдолюбця, політв'язня радянського режиму, котрий став совістю української нації, перед читачами постає цікавий співрозмовник, котрий багато прожив і пережив.

«ТА ВОЛИНЬ У МЕНІ...»

Власне, той, хто візьме до рук видання «Українські душі», відкриє для себе Євгена Сверстюка як особистість (те, як формувався характер та світогляд у різні епохи), і багатогранну творчість автора численних книг. А почалося все із села Сільце на Горохівщині, де він народився й виріс, де вперше душа юнця озвалася протестом.

«Це, мабуть, було десь уже в десятому класі, – читаємо в розділі «Та Волинь у мені...», – коли нам часто

ло... І це виглядало, як краплі крові»...

Тоді учень Євген Сверстюк мав багато клопотів за таку «крамолу», але якось все обійшлося щасливо, – пояснив тим, що драбина висока, тож важко втриматися, через що й заляпав стіну. Горохівську середню школу він закінчив, хоч уже й без обіцяної директором медалі. А в подальшому вільнодумство, правдолюбство коштувало йому ув'язнення: український дисидент, шістьдесятник відсидів у радянських концтаборах та відбув заслання (загалом 12 років покарання) у Пермській області та Бурятії.

І при цьому в доробку Євгена Сверстюка – книжки про Тараса Шевченка, який, за його словами, «явно любив Волинь, і у

«Але Михайло Рощина, як порядна людина, відмовився свідкувати, за що отримав партійне стягнення і втратив посаду.»

доручали писати якісь гасла. Найбільш цікаво те, що в гаслах я був натренований, бо під час окупації на багатьох хатах були гасла: «Смерть Гітлеру і Сталіну!» або «Геть німецько-фашистських загарбників!», і ці гасла писав, зокрема, я. І тут мені пропонують написати гасло біля школи, на високій глухій стіні, й поставили височенну драбину, дали мені квача й фарби. Я виліз на ту драбину і пишу – виконую замовлення. Написав: «Слава великому Сталіну!», поставив знак оклику, але рука якось сама собою сіпнулася, і я вмовив квача, і квачем на всю стіну покривив це гас-

«Варнаку» згадає «свою Волинь святую і волі долю молодую», він досліджував творчість Миколи Гоголя, відкриваючи в ній і нові цікаві сторінки, і трактуючи її з висоти літ. «Шевченко в XIX столітті, Шевченко в XX столітті і Шевченко в XXI – це, мабуть, різні образи Шевченка, бо кожен час «читає» поета по-своєму», – слова із розділу книги «Шевченко сьогодні».

...З телевізійних зустрічей із Євгеном Сверстюком, які запропонував читачам його земляк Святослав Пирожко, постає людина, яка прожила героїчне життя, не бравши до рук зброї. ■

Слава ЗСУ!

Обряд освячення каплиці здійснив військовий капелан Володимир Курчин.

22-річна воячка Віолетта Мирончук подарувала Берестечку капличку Божої Матері

Молода захисниця із позивним «Надія» цими днями приїхала в рідне місто з Херсонщини та власним коштом встановила біля Свято-Духівського храму Православної церкви України статуетку Божої Матері. Обряд її освячення настоятель церкви, військовий капелан Володимир Курчин із хористами звершили минулої неділі

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Віолетта Мирончук родом із Житомирщини. В Берестечко Мирончуки переїхали двадцять років тому, тож козацький край – її друга батьківщина. У Берестечку дівчина закінчила

школу, в місцевому ПТУ-27 отримала посвідчення водія й у свої вісімнадцять років сміливо поїхала на заробітки за кордон.

Повномасштабна війна зруйнувала Віолеттині мирні мрії та плани: тендітна, чуйна за вдачею вродливиця, якій дуже пасувала

б весільна сукня, стала воїном і тепер головна річ у дівочому гардеробі – камуфляжна форма.

– Я повернулася додому у перші дні ворожого вторгнення, щоб записатися до війська, але мене, вісімнадцятирічну, всерйоз ніхто не сприймав. Аж тут – «Контракт 18–24» – і я відразу пішла у військкомат. Договір підписала минулоріч 9 червня. Служу в 34-й окремій бригаді берегової охорони на Херсонщині. Згідно з контрактом, я – санітар, маю сертифікат бойового меди-

фото з архіву Віолетти МИРОНЧУК.

Цими днями Віолетта Мирончук повертається на фронт із гарним спогадом про подаровану людям каплицю.

ка. Проїшла навчання в Румунії. Звісно, батьки переймалися моїм рішенням, проте знали, що вговорювати мене змінити його є марною справою. Мабуть, та сила волі мені передалася від мамі. В її родині всі були військовослужбовцями, – скромно розповіла захисниця про себе та свою дорогу в пекло війни.

Віолетта не таїть: на війні –

страшно, та було б дивно, якби було навпаки. Вона знає не зі слів: щоб вижити «там», потрібно навчитися контролювати страх!

Цими днями матрос Віолетта перебуває вдома у відпустці. Звісно, радіє зустрічі з рідними та друзями, проте задля справи часу не жалкувала, зайнялася втіленням в життя своєї мрії – встановлення на подвір'ї Свято-Духівської церкви фігури Богородиці.

«Це ж наша країна – й боронити я її буду або до кінця війни, або до кінця життя!»

Ідею юної прихожанки підтримав настоятель храму отець Володимир Курчин, котрий уже три роки є військовим капеланом у 1-му прикордонному загоні «Гарт». Статуетку дівчина вибрала й купила сама, а встановили її місцеві майстри.

...Хвилюючим був обряд освячення святині, щирою – молитва за повернення додому всіх захисників. Поміж людей дуже скромною бачилася й Віолетта Мирончук, яка на запитання про те, чому пішла в пекло війни, відповіла: «Це ж наша країна – й боронити я її буду або до кінця війни, або до кінця життя!».

Нехай Божа Мати, все Святе Небо береже тебе, захиснице, твоїх побратимів на всіх стежках війни, а всі мрії про щасливу жіночу долю в мирі та достатку будуть здійсненими! ■

Незагойна рана

«Він мене врятував, а себе – не вберіг»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

Вони зустрілися вже не юними. Оксана, яка народилася й виросла в селі Туличів на Турійщині, після закінчення Львівської комерційної академії починала свій професійний шлях у ПриватБанку міста Лева. Потім обставини склалися так, що вона повернулася на Волинь – працевлаштувалася у Турійську. А ще через два роки сталося так, що в пошуках роботи приїхала до Луцька. Досвід набувала, скажемо так, у кількох банках (десь посада скорочувалася, а то й фінансова установа закривалася), і врешті-решт опинилася в ТАСкомбанку. Як зараз жінка каже, такі переміни в її житті – не випадковість: – Через чотири роки до нас прийшов на роботу Олександр Румін. У нас була, як виявилось, спільна знайома, – моя колега Галка, й коли в банку з'явилася вакансія, вона й запропонувала керівництву кандидатуру Саші. А вийшло так, що стала й нашою свахою – подружилася нас. У серпні 2019-го ми познайомилися. А на початку 2020-го почали зустрічатися. Рік так було – то на каву підемо, то в Старому місті погуляємо – біля замку чи Будинку з химерами (будинку скульптора Миколи Голованя. – Авт.).

– На жаль, уже не повторяться ті романтичні зустрічі – тільки спогади залишаться – й бажання віднайти в «комірчинах» пам'яті й зберегти все вже без Саші – їздила на зустрічі, яку організували дівчата зі спільноти «Маємо жити» – простору, створеного для дружин військовослужбовців, про свій перший шлюб, який тривав більше десяти років. Я знала, що мій обранець – батько двох доньок, з якими він і після розлучення з дружиною завжди підтримував зв'язок (на той час вони з матір'ю жили в Україні, за кордон виїхали ще до початку великої війни, але й тоді бували в Луцьку – гостували в бабусі). Саша познайомив мене з дітьми, ми разом гуляли.

А ось про те, як він запропонував їй руку й серце, то в жінки такий спогад: – Саша освідчився мені в лютому 2021 року. Й було це на роботі, в банку. Одного дня приніс каблучку і сказав: «Оксано, може, ти хотіла б щось феєричне, але буде щось так...». І освідчився в присутності колег. Ми вже разом жили – я прийшла в невістки. Не забуду, як на День закоханих поїхали до Львова. Пили каву в затишному кафе, гуляли старовинними вулицями. На прощання я водила Сашу довжурк міської ратуші, бо чула про таке повір'я: якщо три рази обійдеш її проти годинникової стрілки, то обов'язково це повернеться сюди. Й, до речі, щоразу повторювали цей ритуал. Хоч, думаю, ми поверталися до Львова не тому, що дотримувалися повір'я, а завдяки нашій любові до цього міста з особливою

Зустріч подружжя під час його навчання в місті Кам'янець-Подільський.

Сапер Олександр Румін мав нагороду Міністерства оборони України – «Хрест пошани».

атмосферою. На жаль, торік восени я була в місті Лева вже без Саші – їздила на зустрічі, яку організували дівчата зі спільноти «Маємо жити» – простору, створеного для дружин військовослужбовців, про свій перший шлюб, який тривав більше десяти років. Я знала, що мій обранець – батько двох доньок, з якими він і після розлучення з дружиною завжди підтримував зв'язок (на той час вони з матір'ю жили в Україні, за кордон виїхали ще до початку великої війни, але й тоді бували в Луцьку – гостували в бабусі). Саша познайомив мене з дітьми, ми разом гуляли.

«У СІЧНІ 2024 РОКУ МІ ОФІЦІЙНО ЗАРЕЄСТРУВАЛИ СВІЙ ШЛЮБ»

До війська Олександра Руміна мобілізували восени 2023 року. На той час він, за словами дружини, якраз звільнився з роботи в Юнайтед Банку, де якийсь час працював. Він був зареєстрований у центрі зайнятості, шукав роботу. Повістку йому вручили на вулиці, коли йшов у магазин по хліб. Оксана пригадує:

– Саша тоді сказав: «Раз є повістка – значить маю йти воювати». Яюсь все дуже швидко відбувалася: 6 листопада він отримав повістку, 10-го вже був у Рівному на полігоні, а 19-го, якраз у день мого народження, зателефонувавши, сказав: «Мене призначили в саперний підрозділ – буду навчатися в Кам'янці-Подільському». Так і було. В грудні 2023 року і в січні 2024-го він навчався, а в лютому був на Донеччині. Саші цікаво було вчитися. І те, що його призначили в групу саперів, сприйняв навіть із захопленням – як можливість пізнати щось нове.

Хоч я йому говорила: «Саша, хоч ти вибрав собі таку спеціальність? Ти ж розумієш, що

війна закінчиться, але не для саперів, – їх в останню чергу відпускають додому, бо ж тресті, яку організували дівчата зі спільноти «Маємо жити» – простору, створеного для дружин військовослужбовців, про свій перший шлюб, який тривав більше десяти років. Я знала, що мій обранець – батько двох доньок, з якими він і після розлучення з дружиною завжди підтримував зв'язок (на той час вони з матір'ю жили в Україні, за кордон виїхали ще до початку великої війни, але й тоді бували в Луцьку – гостували в бабусі). Саша познайомив мене з дітьми, ми разом гуляли.

«В Слов'янську була два рази – влітку й восени. Для мене це місто страшне тим, що бачила там «не наших» людей, – ждунів, як їх називають.»

рез «Дію». З приводу цього в жінки такий незабутній спогад: – Саша тоді сміявся, розповідаючи: «Я ще не одружувався так, щоб реєстраційний збір був такий символічний – 85 копійок». У січні 2024 року ми офіційно зареєстрували свій шлюб. Після раєцу пішли на каву. Сфотографували свідоцтво про одруження й свої руки, на безіменних пальцях він отримав обручки, й скинувши світліну своїм мимовільним свасі, – колезі Галці, яка свого часу нас познайомила.

Зовсім скоро Олександр Румін був уже на Донеччині. Для Оксани ті майже десять місяців, упродовж яких чоловік воював у гарячих точках, – це тривога за рідну людину, це – безсонні ночі, коли ввечері коханий сказав чи написав у повідомленні, що йде на завдання і його не буде на зв'язку. Рятівними були для неї йні зустрічі, які почалися тоді, як Олександр ще навчався в Кам'янці-Подільському, й

Пам'ятне фото, зроблене в день офіційної реєстрації шлюбу.

На жаль, уже не повторяться романтичні зустрічі в місті їхнього кохання – Луцьку.

продовжилися, коли він був у Слов'янську, де дислокувався його підрозділ.

– Саша вже сварився зі мною, – каже Оксана, – коли чув, що я знову збираюся до нього. Я знала від нього ж, що хлопці по черзі ходили у відпустку чи відгули брали. Тож просила, аби й він скористався такою можливістю. Й чула одне: «Оксано, тут небезпечно – фронт близько– стріляють». Я ж ніби цього й не чула – далі одну лінію вела: «А ти свого начальника питав, чи дасть відгули, щоб ми зустрілися?».

«ЦЕ НЕ ПОБРАТИМИ, А МОЇ БРАТИ»

Олександр Румін, котрий служив у 66-й окремішній механізованій бригаді, загинув 28 жовтня 2024 року поблизу Новолюбівки Луганської області. Сповідання дружина отримала ввечері того дня – вже тоді, коли, як вона говорить, «все було виплакане»:

– Коли я відкрила двері, то представник військкомату сказав: «То ви вже знаєте...». По моему заплаканому, зухлому від сліз обличчю, все зрозумів. Після загибелі Саші я переконала, що означала його слова, які чула не раз від нього про хлопців, з якими служив: «Це не побратими, а мої брати».

Мені хотілося побути з ним, щоб яюсь його розрадити, підтримати. І в Слов'янську була два рази – влітку й восени. Для мене це місто страшне тим, що бачила там «не наших» людей, – ждунів, як їх називають. Заходив в магазин, аби купити щось поїсти, чусь, що говорять між собою російською. Після нашого вітання: «Добрий день!», зразу переходять на українську, але дивляться на тебе скося. Вже й купувати щось страшно. Тільки через те, що наших військових у місті багато (а їх так дуже багато), наляштуєш себе на те, що тут безпечно.

«САША ЗАГИНУВ... ПРИЙМІТЬ МОЇ СПІВЧУТТЯ»

І Олександр додому декілька разів приїжджав. Один раз навіть сюрпріз зробив дружині, про який вона тепер згадує з розчуленням: – Саша сказав, що йде на завдання, попередив, що його

не буде на зв'язку, тож не треба його набирати, писати. А сам тим часом, як виявиться, вирушив до Луцька. Вранці зателефонував: «У мене все добре», а я чуя його слова на фоні гавкання собаки – ну геть таке, як у того, якого мешканці нашого будинку випускають у двір гуляти. Закралася радісна думка, що, певно, чоловік приїхав, тільки тримає це в таємниці, щоб приємно вразити нежданою появою. Так і було – за якийсь час, ставши найперше на облік як військовий, котрий прибув у відпустку, Саша прийшов до мене на роботу з великим букетом квітів... Мова зійшла про те, що ж було найтривожніше для Оксани за майже десять місяців, коли чоловік воював, – тим більше, що Олександр – сапер, а про саперів кажуть, що вони помиляються тільки один раз. Жінка говорить:

– Моя душа була спокійна за Сашу тільки тоді, коли він приїжджав у відпустку. В усі інші дні ти – в тривозі. Особливий страх проймав, коли він ішов уночі на завдання – розмінювати чи, навпаки, замінювати територію. Тоді й ти вже не спиш – чекаєш ранку, щоб почути голос чи отримати есемеску. Але чоловік завжди так переконаливо говорив: «Важко, але у мене все добре», що я вже увірнула в те, що найстрашніше в моєму житті не може статися. 27 жовтня, ввечері ми з чоловіком розмовляли. Я почула вже звичне: «В мене все добре». А коли вранці наступного дня написала йому: «Доброго дня! Я тебе кохаю», а він, бачила, повідомлення не прочитав, що це насторожило. Хоч про біду, яка прийшла в моє життя, думки не було. Тож коли командир чоловіка подзвонив і я почула: «Саша загинув», то обірвала його слова болючим: «Ні!». «Так – його нема. Прийміть мої співчуття», – продовжив командир, розбиваючи будь-яку надію на те, що, може, сталася якась помилка – може, Саша тільки поранений?..

Оксана пригадує слова Саші, мовлені ним, коли він ішов на війну: – Дівчата (так звернувся до дружини й мами. – Авт.), ви маєте дружно жити. І коли Саша воював, і тепер, коли дивиться на нас вже з небес, ми одна одну підтримуємо, як можемо. А як інакше? Це горе наше – його мама, Тетяна Миколаївна, похоронила сина, а – чоловіка.

А ще дружина Олександра Руміна з вдячністю говорить про Ольгу Дмитрук, яка теж втратила чоловіка на війні, а після пережитого горя зорганізувала групу таких же вдів: – У нас одне горе – дівчата завжди підтримують, вислухають. Як збираємося, то можемо й поплакати, і посміятися. Торік восени всі взяли участь у вечорі пошанування захисників-Героїв. Я була приємно вражена, що прийшли Сашині однокурсники, з якими я особисто не була знайома, – Світлана Салова, Люда Яворська і Славик Гус. Світлана поділилася теплим спогадом про Сашу, коли вони навчалися в школі. І колега, наша сваха, як я кажу, – Галка Янчук – була на вечорі...

Для Оксани дороге кожне слово-спогад про ті чоловіка, з яким тепер може зустрітись тільки з фотознімків. У Оксани й Олександра дітей не було, хоч, звичайно, думали про своє батьківство. Але підходили до цього вже по-дорослому – «треба перш стати на ноги». Та от війна не дала їм шанс.

«ЦЕ НЕ ПОБРАТИМИ, А МОЇ БРАТИ»

Олександр Румін, котрий служив у 66-й окремішній механізованій бригаді, загинув 28 жовтня 2024 року поблизу Новолюбівки Луганської області. Сповідання дружина отримала ввечері того дня – вже тоді, коли, як вона говорить, «все було виплакане»:

– Коли я відкрила двері, то представник військкомату сказав: «То ви вже знаєте...». По моему заплаканому, зухлому від сліз обличчю, все зрозумів. Після загибелі Саші я переконала, що означала його слова, які чула не раз від нього про хлопців, з якими служив: «Це не побратими, а мої брати».

Мені хотілося побути з ним, щоб яюсь його розрадити, підтримати. І в Слов'янську була два рази – влітку й восени. Для мене це місто страшне тим, що бачила там «не наших» людей, – ждунів, як їх називають. Заходив в магазин, аби купити щось поїсти, чусь, що говорять між собою російською. Після нашого вітання: «Добрий день!», зразу переходять на українську, але дивляться на тебе скося. Вже й купувати щось страшно. Тільки через те, що наших військових у місті багато (а їх так дуже багато), наляштуєш себе на те, що тут безпечно.

«САША ЗАГИНУВ... ПРИЙМІТЬ МОЇ СПІВЧУТТЯ»

І Олександр додому декілька разів приїжджав. Один раз навіть сюрпріз зробив дружині, про який вона тепер згадує з розчуленням: – Саша сказав, що йде на завдання, попередив, що його

мої брати». Декого я знала, бо чоловік навчався з ними в Кам'янці-Подільському. Зокрема, і Сергій – той, кого Саша свого часу врятував. Оксана розповідає:

– Був такий випадок, що під час розмінування території один із боеприпасів зірвався, й Сергій мав важке поранення аорти. Хлопці, як могли, затамували рану – щоб спинити кров, усі свої запаси підставляли. Хоч потім, до речі, як Саша розповідав, ще виговор мали від начальства. Мовляв, ви все віддали, а якби щось із вами сталося, то не мали б чим собі допомогти. Виявляється, за інструкцією, головне – про себе думати. Тільки ж хлопці живуть на війні, де кожна мить цінується по-особливному, не лише, як у якомусь документі прописано, а по совісті. Ось і Сергій сказав на похоронах Саші: «Він мене врятував, а себе – не вберіг».

Оксана пригадує слова Саші, мовлені ним, коли він ішов на війну:

– Дівчата (так звернувся до дружини й мами. – Авт.), ви маєте дружно жити. І коли Саша воював, і тепер, коли дивиться на нас вже з небес, ми одна одну підтримуємо, як можемо. А як інакше? Це горе наше – його мама, Тетяна Миколаївна, похоронила сина, а – чоловіка.

А ще дружина Олександра Руміна з вдячністю говорить про Ольгу Дмитрук, яка теж втратила чоловіка на війні, а після пережитого горя зорганізувала групу таких же вдів: – У нас одне горе – дівчата завжди підтримують, вислухають. Як збираємося, то можемо й поплакати, і посміятися. Торік восени всі взяли участь у вечорі пошанування захисників-Героїв. Я була приємно вражена, що прийшли Сашині однокурсники, з якими я особисто не була знайома, – Світлана Салова, Люда Яворська і Славик Гус. Світлана поділилася теплим спогадом про Сашу, коли вони навчалися в школі. І колега, наша сваха, як я кажу, – Галка Янчук – була на вечорі...

Для Оксани дороге кожне слово-спогад про ті чоловіка, з яким тепер може зустрітись тільки з фотознімків. У Оксани й Олександра дітей не було, хоч, звичайно, думали про своє батьківство. Але підходили до цього вже по-дорослому – «треба перш стати на ноги». Та от війна не дала їм шанс.

«ЦЕ НЕ ПОБРАТИМИ, А МОЇ БРАТИ»

Олександр Румін, котрий служив у 66-й окремішній механізованій бригаді, загинув 28 жовтня 2024 року поблизу Новолюбівки Луганської області. Сповідання дружина отримала ввечері того дня – вже тоді, коли, як вона говорить, «все було виплакане»:

– Коли я відкрила двері, то представник військкомату сказав: «То ви вже знаєте...». По моему заплаканому, зухлому від сліз обличчю, все зрозумів. Після загибелі Саші я переконала, що означала його слова, які чула не раз від нього про хлопців, з якими служив: «Це не побратими, а мої брати».

Мені хотілося побути з ним, щоб яюсь його розрадити, підтримати. І в Слов'янську була два рази – влітку й восени. Для мене це місто страшне тим, що бачила там «не наших» людей, – ждунів, як їх називають. Заходив в магазин, аби купити щось поїсти, чусь, що говорять між собою російською. Після нашого вітання: «Добрий день!», зразу переходять на українську, але дивляться на тебе скося. Вже й купувати щось страшно. Тільки через те, що наших військових у місті багато (а їх так дуже багато), наляштуєш себе на те, що тут безпечно.

«САША ЗАГИНУВ... ПРИЙМІТЬ МОЇ СПІВЧУТТЯ»

І Олександр додому декілька разів приїжджав. Один раз навіть сюрпріз зробив дружині, про який вона тепер згадує з розчуленням: – Саша сказав, що йде на завдання, попередив, що його

В Ади Роговцевої було таємне кохання

«ЦІКАВА ЧИТАНКА»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

«САША ОСВІДЧИВСЯ МЕНІ НА РОБОТІ – В ПРИСУТНОСТІ КОЛЕГ»

■ Невідомі сторінки

«На дорозі Мельники-Речицькі – Поступель із власного кулемета убив двох большевиків...»

Адам Антонюк на псевдо «Роман» пройшов шлях від зв'язкового УПА до надрайонного провідника ОУН. Нині минає 75 років від часу його загибелі...

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортелиського історичного музею

Антонюк Адам Антонович народився 27 жовтня 1911-го року в сім'ї селянина-середняка села Хотешово (нині – Хотешів Камінь-Каширського району. – Авт.). Його батько 5 років був сільським та церковним старостою при Польщі. Адам закінчив 5 класів місцевої школи. Пізніше служив у польській армії і в 1939-му був мобілізований на фронт, але зумів повернутися додому. Після приходу німців у 1941-му вступив у самооборону Хотешова – тимчасову міліцію, а пізніше – в поліцію. Служив спочатку в своєму селі, а пізніше був переведений у Ратне. За свідченням самого Антонюка, під час служби в поліції його загітував вступити в ОУН районний комендант – Данилевич, та призначив зв'язківцем по лінії Хотешів – Ратне. Незабаром звільнився з поліції через хворобу легень, але виконував обов'язки зв'язківця ОУН.

На початку 1943-го призначений станичним господарчим та доставляв продукти для відділу УПА. Потім був станичним сіл Хотешова та Бірки (нині село Добре Камінь-Каширського району). У серпні 1943 року, коли повстанці захопили Камінь-Каширський, мобілізував 500 возів для вивезення трофеїв і продуктів з міста на повстанські склади. Багато цікавих фактів Адам Антонюк розповів у своєму життєписі, який зберігся в архіві Андрія Михалевича «Коса».

«...Зимою 1943–44 рр., коли почав зближуватися фронт та став сильний наплив червоних партизанів, лишив родину та зруйновану партизанами господарку, вступив у ряди відділу УПА дня 14.01.1944 р., в сотню командира Мазепи (уродженець с. Річниця Іван Кобець. – Авт.) на псевдо «Роман» і зіставсь придільний у почот к-ра сотні. В місяці лютому 1944 року брав участь у засідці на червоних партизанів при сотні командира Мазепи на Чорчанському хуторі Випас Ратнівського району, де було знищено 12 осіб партизанів. Захоплено 3 фіри з грабованим майном – продуктами і одягом та здобуто 1 кулемет, 3 автомати, 4 пістолі та 8 крісів... В березні 1944 р. к-р сотні Мазепа, провівши розвідку, що в Боровенській Гуті знаходиться большевицький магазин з боєприпасами, вирішив розбити большевиків. Операція вдалася – большевиків у силі 22 осіб розбито і здобуто

■ Зверніть увагу!

Коли будуть у 2026 році батьківські суботи

У ці дні прийнято поминати померлих

Микола ДЕНИСЮК

Християни східного обряду мають давню традицію поминати померлих близьких та родичів. Щороку для цього є поминальні дні, які також називають батьківськими

Ім'я повстанця Адама Антонюка (у центрі) повертається із забуття...

деяку кількість амуніції. В тім часі прибула большевицька допомога, бій зав'язався сильний – змушені з бою відступати. При цьому з нашої сторони загинув друг ком. Мазепа і ройовий Гонта. З большевицької сторони 12 убитими, 4 ранених, згоріло 10 будинків та 4-ох людей упало серед цивільного населення...

У серпні 1944-го брав участь у засідці на дорозі Мельники-Речицькі – Поступель, де з власного кулемета убив двох большевиків. З большевицької сторони 3 убитими, решта 6 утекло, спалено 1 автомашину. З нашої сторони втрат не було. Здобуто 50 ящиків амуніції до бомбомета, 1 автомат, 1 пістоль ТТ, 2 кріси».

Кілька місяців «Роман» був ройовим у сотні «Галайди», а пізніше командиром боївки у загоні «Євгена». У першій половині 1945-го боївка охороняла повстанський шпиталь, який часто переходив з одних хуторів на інші поблизу сіл Самари, Щедрогір і Черче під час облав НКВД. Повстанцям доводилося вести важкі бої, але поранених щоразу рятували. У вересні 1945 року брав участь у розгромі станиці

батьківська субота (М'ясопусна батьківська субота).

♦ 7 березня – Друга субота Великого посту.
♦ 14 березня – Третя субота Великого посту.
♦ 21 березня – Четверта субота Великого посту.
♦ 21 квітня – Радониця.
♦ 30 травня – Троїцька батьківська субота.
♦ 24 жовтня – Дмитрівська батьківська субота. ■

КАЛЕНДАР ПОМИНАЛЬНИХ ДНІВ НА 2026 РІК:

♦ 14 лютого – Вселенська

стрибків у селі Поступель Ратнівського району. Повстанці здобули 1 кулемет і 10 крісів.

Як згадував член винищувального загону села Поступель Микита Веселюк, їх підрозділ стрибків не відзначався високим бойовим духом. Його та деяких інших бійців примусили вступити в загін тортурями. Енкаведисти зв'язали їм руки, одягли на них кожухи і завели в баню, яку нагріли до нестерпної температури. Зрозуміло, що після такої агітації воювати з «бульбашами» вони не хотіли. Коли повстанці вночі оточили їх у клуні, вони без бою склали зброю. Лише голова сільської ради та міліціонер втекли, а інші члени групи здалися в полон. З метою покарання бандерівці били їх шомполом по сидницях. Щоб пом'якшити удари, Веселюк напхав собі під штани сіна, але бандерівці це помітили, зняли з нього штани і далі били вже по голому тілу. Через кілька днів поступельських стрибків знову озброїли і відправили на облаву, але в них уже була домовленість із повстанцями не стріляти один в одного. Тому в перестрілці, яка розпочалася у лісі, ніхто не по-

батьківська субота (М'ясопусна батьківська субота).

♦ 7 березня – Друга субота Великого посту.
♦ 14 березня – Третя субота Великого посту.
♦ 21 березня – Четверта субота Великого посту.
♦ 21 квітня – Радониця.
♦ 30 травня – Троїцька батьківська субота.
♦ 24 жовтня – Дмитрівська батьківська субота. ■

страждав. Незабаром поступельський винищувальний загін було розформовано.

За свідченням «Романа» у квітні 1946 року він брав участь у розгромі станиці стрибків у селі Броди Ратнівського району: «Стрибів обеззброєно, здобуто 2 кулемети і 7 крісів». Як згадували жителі Бродів, це сталося на другий день Великодня. Молодь зібралася на музики в одній із хат. На танці прийшло і декілька стрибків. Несподівано хату оточили озброєні бандерівці, освітили ручними ракетами, стріляли вгору. Молодь почала втікати. Повстанці на місці обеззброїли кількох стрибків, а потім ще по хатах ходили і шукали зброю. Тих бійців, які віддали її, радянська влада засудила до трьох років ув'язнення. Завершення автобіографії

«Енкаведисти зв'язали їм руки, одягли на них кожухи і завели в баню, яку нагріли до нестерпної температури. Зрозуміло, що після такої агітації воювати з «бульбашами» вони не хотіли.

Адама Антонюка: «Зимою 1945–46 рр. перебував удвох з Черешнею на теренах села Хотешова, де держав зв'язок з надрайонним пров. юнацтва – Охрімом та Євгеном. Навесні 1946 р. брав участь у засідці на большевиків, де знищено голову Борківської с/ради та секретаря. В кінці квітня 1946 р. брав участь у бою з большевиками біля с. Комарова Ратнівського району. Втрати власні: 3-ох вбитими. Втрати ворога – 3 вбитих. В місяці березні 1947р. брав участь у засідці на большевицьку адміністрацію під селом Конище, де зі своєї зброї знищив 2-ох большевиків.

В місяці квітні 1947 р., коли проходила реорганізація терену, zostавсь придільний до пров. Дениса (Андрій Михалевич «Кос». – Авт.) і від 15.04.1947 року працюю на посту кушового організаційного на терені Ратнівського району. Від 20.08.1948 р. зіставсь призначений рай. пров. Ратнівського району. Родина вивезена на Сибір, господарка зліквідована большевиками, жінку з малолітньою дитиною вивезено на Сибір 1944 р. А старшого сина і батька вивезено 21.10.1947 р.».

Слава Україні
Дня 20.09.1948 р. Антонюк Адам – Роман

З метою знищення «Романа» МГБ направило в його боївку агента «Крука». Це був житель Хотешова, в якого два брати загинули в УПА, а третій був засуджений на 25 років. Сам «Крук» переховувався від радянської влади і за вбивство «Романа» йому обіцяли прощення та можливість жити легально. Під час допиту СБ ОУН він розповів:

«Від 20. 05. 1948 р. я зв'язуюсь з повстанцями, яким даю свою згоду йти в підпілля. Повстанці,

знаючи мене, як доброго хлопця, забирають мене з собою в підпілля. Весь час ходив з Романом та Мішею, виконуючи різні доручення і завдання організації. Безперестанні літні дощі, великі нічні марші, а до того мучило те, що мав виконати замах убивчий на друга Романа, рішив здезертирувати з рядів, ховатись самому».

Після втечі з боївки «Крук» переховувався в різних людей при цьому розповідав їм речі, які розповідати було не слід – про інформаторів УПА, про місцезнаходження крівок та інше. За що і поплатився.

Адам Антонюк був енергійним і рішучим командиром. Він відзначався не лише сміливістю у боях, але й нещадним ставленням до зрадників та сексотів. У 1948–1949 роках, під час насильницької колективізації, боротьба проти сталінської влади стає особливо жорстокою. Повстанці попереджали радянських активістів, які забирали в селян майно та худобу, щоб ті припинили свою злочинну діяльність, а в разі невиконання цих вимог намагалися їх знищити.

Витяг із довідки Ратнівського райвідділу МГБ:

- 20.03.1948 р. в с. Хотешово важко поранений голова Хотешівської с/р Юхимець Володимир Трохимович.
- 22.05.1948 р. в с. Черче бандитами ОУН був убитий колгоспник Королик Пантелій Якович (організатор колгоспу в с. Черче. – Авт.).
- 6.07.1948 р. в с. Хотешово поранений голова сільради Свистун Іван Федорович.
- 17.08.1948 р. в с. Черче учасниками банди ОУН «Романа» здійснено збройний напад на колгосп ім. Леніна, в результаті якого спалені колгоспні скирти сіна й необмолоченого хліба, поранений агент уповмінзагу Захавайко Григорій.
- 13.09.1948 р. в с. Хотешово, х. Вировище, вбитий колгоспник колгоспу ім. Будьонного Рудчик Федір Петрович.
- 26.09.1948 р. в с. Борки здійснено збройний напад на колгосп, внаслідок чого спалена контора колгоспу й будинок з надвірними будівлями бригадира колгоспу.

У серпні 1948-го Адама Антонюка призначили керівником ОУН Ратнівського району, а ще через кілька місяців провідником Старовижівського надрайону. На жаль, про цей період діяльності «Романа» збереглося мало інформації. Про нього згадує командир боївки Михайло Маковецький «Міша», якому «Роман» давав накази та організовував зустрічі із референтом Служби безпеки ОУН Ковельської округи Андрієм Михалевичем «Косом». Є також довідка Ратнівського райвідділу МГБ, у якій сказано, що «Роман» – Антонюк Адам Антонович був убитий у січні 1951 року. ■

У 2025 році в Україні народилось 168 778 дітей, тоді як смертей зафіксовано 485 296. Це означає, що на одного новонародженого припадає троє померлих. За рік смертність скоротилася на 2%, а народжуваність – на 4,5%.

Упродовж 2025 року з України виїхали 16,1 млн громадян, а повернулися 15,8 млн. Різниця становить 290 тис. осіб, які не повернулися, що у півтора раза менше, ніж у 2024 році, коли цей показник сягав майже 443 тисячі.

Упродовж 2025 року в Україні уклали понад 165 тисяч шлюбів. Це на 15 тисяч більше, ніж роком раніше. Водночас розлучилися понад 26 тисяч пар.

Важливо!

Усі школи Волині мають бути обладнані «тривожними кнопками»

Вони повинні з'явитися у закладах середньої освіти до 1 березня

Раїса ІВАНЮК

Про це говорили під час оперативної наради під головуванням т. в. о. начальника ОВА Романа Романюка.

17 січня в Україні набув чинності закон № 4609-ІХ, спрямований на посилення заходів безпеки в школах. Цей документ зокрема впроваджує правила перебування на території та в приміщеннях закладів і встановлює жорсткіші вимоги до працівників. Таким чином, у закладах середньої освіти мають встановити «тривожні кнопки», завдяки яким пра-

ти Роман Думінський, у області встановлено тривожну сигналізацію у 586 закладах загальної і середньої освіти, з яких – 504 обладнано тех-

нічними засобами охорони або так званими «тривожними кнопками».

У 82 школах було прийнято альтернативне рішення – встановити застосунок з «тривожною кнопкою» на

телефон керівників закладів освіти. Однак мобільний застосунок, який нині використовується як «тривожна кнопка», не відповідає вимогам чинного законодавства та не є беззаперечною гарантією безпеки, оскільки мобільний пристрій може бути відсутній.

Мова йде про окремі освітні заклади у Камінь-Каширській, Павлівській, Любешівській, Смідинській, Заболоттівській, Шацькій, Іваничівській, Прилісненській, Доросинівській, Колківській, Велицькій, Головинській, Локачинській, Дубечненській і Дубівській громадах.

Водночас управління поліції охорони Волинської області продовжує реалізовувати комплекс заходів, спрямованих на формування безпечного освітнього середовища.

Заслухавши доповідь, т. в. о. начальника ОВА Роман Романюк зобов'язав усі територіальні громади, у яких використовують мобільний застосунок, встановити стаціонарні засоби охорони до 1 березня.

«Безпека, життя і здоров'я дітей мають бути в пріоритеті в кожного з нас», – наголосив т. в. о. начальника ОВА Роман Романюк.

Перемога кується і в тилу

Подякували за велике серце й смачні страви

Нещодавно голова Любешівської громади Олег Кух вручив Подяку команді волонтерської кухні, зокрема її засновниці Галині Остапчук, від командування однієї з військових частин, де служить боєць із Любешівщини Ігор Савчук

Богдана КАТЕРИНЧУК

Подяці бійці висловлюють щирю вдячність за постійну підтримку, активну волонтерську діяльність та невтомну допомогу захисникам України.

«Щиро дякуємо за велике серце й добрі справи! Ваша доброта, стійкість і відданість є важливою частиною спільної справи та наближають нас до Перемоги», – йдеться у тексті.

Фото із фейсбук-сторінки Любешівської селищної ради.

Подяку бійців вручив волонтерам Олег Кух.

Волонтерська кухня – це приклад справжньої єдності жителів громади, коли турбота й праця кожного стають силою для тих, хто боронить нашу державу.

«Якщо маєте можливість – підтримайте волонтерську кухню донатом, продуктами або власною участю. Кожен внесок – важливий, бо саме на таких

щоденних добрих справах тримається наш тил і народжується Перемога», – йдеться на фейсбук-сторінці Любешівської селищної ради.

Знай наших!

Любешівці на Волині переспівали усіх!

Центр культури та дозвілля Любешівської селищної ради здобув заслужене I місце серед тринадцяти територіальних громад

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За підсумками обласного огляду-конкурсу зі збереження нематеріальної культурної спадщини «У мого покоління – глибоке коріння», що проходив у рамках творчого етнопроекту «Волинська скриня», Центр культури та дозвілля Любешівської селищної

ради показав неймовірну майстерність та щирю любов до традицій.

У конкурсі змагалися 13 територіальних громад, серед яких: Берестечківська, Боратинська, Затурцівська, Іваничівська, Камінь-Каширська, Ковельська, Любешівська, Прилісненська, Рожищенська, Устилузька, Шацька, а Луцьку громаду представляли два заклади культури – КЗ «Центр культури «Княгининок» та КЗ «Палац культури міста Луцька».

«Ця перемога – свідчення таланту наших артистів та сили культурного коріння

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ, З ПИТАНЬ РЕЛІГІЙ ТА НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ОБЛАСНИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ

ДИПЛОМ
нагороджується

Любешівська територіальна громада

за зайняте I місце в обласному огляді-конкурсі із збереження нематеріальної культурної спадщини «У мого покоління – глибоке коріння»

НАЧАЛЬНИК УПРАВЛІННЯ ОЛЬГА ЧУБАРА

Любешівські аматори сцени показали неймовірну майстерність та щирю любов до традицій.

Любешівщини», – повідомляється на фейсбук-сторінці Любешівської селищної ради.

Фото із фейсбук-сторінки Любешівської селищної ради.

Пульс тижня

Хотів підкупити поліцейських за 5 тисяч гривень

Під час патрулювання території обслуговування працівники групи реагування патрульної поліції Камінь-Каширського районного відділу поліції зупинили автомобіль Citroën Berlingo

Олена ВОЛИНЕЦЬ

З'ясувалося, що водій, відповідно до рішення Камінь-Каширського районного суду, позбавлений права керування транспортними засобами строком на один рік.

З метою уникнення відповідальності чоловік поклав у службовий автомобіль між сидіннями, поблизу коробки передач, гроші в сумі 5 000 гривень, чим надав неправомірну вигоду працівникам поліції. Водія неодноразово попереджали про кримінальну відповідальність за такі дії.

За цим фактом внесені відомості до ЄРДР за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 369 Кримінального кодексу України. Триває досудове розслідування.

Зрубали 99 сосен на суму більш як мільйон гривень!

На території Камінь-Каширського надлісництва філії «Поліський лісовий офіс» було виявлено незаконну порубку лісу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Орієнтовна сума збитків, завданих державі, становить понад 1 мільйон гривень!

Зафіксували цей факт спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області, відповідно до наказу щодо виявлення та запобігання адміністративних правопорушень. Незаконну порубку лісу виявлено за межами села Радошинка Камінь-Каширського району, на території кварталу 55 виділ 72, Сошичненського лісництва Камінь-Каширського надлісництва філії «Поліський лісовий офіс» ДП «Ліси України».

На місце події було викликано слідчо-оперативну групу. Проведено спільний огляд території. У результаті встановлено факт незаконної рубки (без відповідного дозволу – лісорубного квитка) 99 дерев породи сосна. Середній діаметр зрубаних дерев – від 24 до 55 сантиметрів.

Відкрито кримінальне провадження за ст. 246 Кримінального кодексу України – незаконна порубка дерев у лісах, у тому числі на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, що заподіяла істотну шкоду.

Наразі тривають слідчі дії для встановлення винних осіб та притягнення їх до відповідальності.

А кум так і не спробував «крутої оковитої»

Фото: Камінь-Каширський районний відділ поліції.

Ек...

Поліцейські офіцери громади Камінь-Каширського районного відділу поліції виявили у місцевого жителя одного із сіл 150 літрів самогонної заправки у стані бродіння

Богдана КАТЕРИНЧУК

Зі слів чоловіка, заправку він зберігав для власних потреб, без мети збуту. У ході перевірки її було знищено – вилито на землю.

За цим фактом власник домоволодіння, згідно з чинним законодавством, притягнутий до адміністративної відповідальності за ст. 176 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Поліція нагадує, що незаконне виготовлення алкогольних напоїв є порушенням закону та тягне за собою відповідальність, й закликає громадян дотримуватися чинного законодавства.

3-поміж усіх офіційно працевлаштованих іноземців в Польщі українці становлять 67%. Наразі кожен двадцятий працівник польської економіки має український паспорт.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон**
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – **Київстар**
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

АВТОРИНОК

● Куплю автомобіль марки Volkswagen, Audi, Opel до 2000 року. Тел.: 096 50 69 006, 096 41 21 029.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

● Невисокий худорлявий пенсіонер, який проживає поблизу Луцька, надіється з допомогою газети познайомитися з порядною жіночкою, яка бажає створити сім'ю на засадах щирості, взаємної турботи та доброти. Відгукнися, моя довгождана! Тел.: 096 10 77 892.

РІЗНЕ

● Загублену тимчасову довідку №23 від 20.09.2022 р., що підтверджує статус члена сім'ї загиблого ветерана війни, видану на ім'я Стрилюк Лілії Миколаївни та сина Стрилюка Даниїла Михайловича, 2011 р. н. управлінням соціального захисту населення (сmt. Локачі), вважати недійсною.

● Втрачений оригінал договору дарування житлового будинку, розташованого за адресою: Волинська обл., Луцький р., с. Сирники, вулиця Ковельська 7, укладений 02.11.2005 р. між Троцюк Ірина Сергіївна та Троцюк Тамара Ананіївна, посвідчений приватним нотаріусом [Максим'як Ж. В], зареєстрований у реєстрі за № 1344, вважати недійсним.

● Загублені свідоцтво про базову загальну середню освіту та додаток до свідоцтва (серія ВС 48884044), видані 08.06.2016 р. ЗОШ І-ІІ ступеня села Козлів Локачинського (нині – Володимирського) району Волинської області на ім'я Городнічук Іван Леонідович, вважати недійсними.

АДВОКАТ

Пенсіонерам з 2020 року –
можливий ПЕРЕРАХУНОК.

ТЕЛ. 099 - 330 - 89 - 88

ПП БУРМАКА Н.П.
31 січня; 7, 14 лютого.

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування - анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Лохешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.2014

АДВОКАТ

консультація
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення.
Початок – на с. 16

«ВАШ ЧОЛОВІК ПОТРАПИВ У АВАРІЮ. ТЕРМІНОВО ПОТРІБНІ ГРОШІ...»

Того ж ранку дзвінок прилетів і до баби Палажки. Дзвінок «нещастя».

– Ваш чоловік потрапив у аварію. Терміново потрібні гроші – 50 000 гривень.

Палажка на мить застигла.

Який чоловік? Пилип давно помер. Тепер під хрестом. Живий лише в її пам'яті.

І саме тому перша її думка була не про Пилипа. Перша думка була... про Левка. Бо він – «сватається». Бо знімає кімнату. Бо він – дивний. Таємничий. Не такий, як усі. Бо в нього – поїздки. Машина і дорога.

Серце здригнулося. Але розум – ні.

– Яка аварія? – перепитала вона.

А потім, замість паніки, Палажка зробила те, що робить справжня «шпигунка» (так її часто називає баба Параска), коли її пробують упіймати на гачок. Вона... зіграла.

– Ой... – простогнала в слухавку. – Щось серце прихопило... Я зараз «Корвалолу» вип'ю... Передзвонить через пів годинки, добре?

І... вимкнула телефон.

А потім: накинута хустку, схопила свій телефон, і полетіла через Велику Грушу, як сирена, як пожежа, як тривога, як набат до дільничного Петра Вареника. І кричала на всі кутки:

– Аферисти!!! Аферисти!!! Люди, то ж аферисти!!!

Біля магазину. Біля зупинки. Біля криниці. Біля клубу. Біля школи.

Село остаточно покинулося.

А дільничний Петро Вареник, до якого Палажка влетіла, як вихор, подумав, що у Великій Груші – не просто повітряна тривога, а з Білорусі путін наступає...

– Петре!!! Дзвонять! Шахраї!!! Телефонна афера! Бо кажуть, що мій чоловік, який уже три роки, як помер, здійснив аварію!

Дільничний Вареник не кричав. Не панікував. А тільки примружив очі.

– Спокійно, бабо Палажко... Слухайте уважно.

І тихо, як змову, сказав: – Скажіть їм, що на картці грошей нема – всі готівкою знімаєте. Але до вечора тихенько назбираєте. І хай приїжджають о 19:00. До вас додому, у Велику Грушу.

– А що далі?

– А далі – буде засідка.

«КРАЩЕ Б Я ТІ ГРОШІ НА ЗАСТАВУ ТИМОШЕНКО ВІДДАЛА!»

– Тут – хвіртка... Тут – город... Тут – відступ через вікно... Тут – схованка...

Дільничний Вареник розкладав варену картоплю по столу, як колись Чапаєв перед Петькою у фільмі 1934 року, про який любив згадувати батько баби Палажки Дормидонт. На столі

«Пишуть. Попереджають. А біда все одно дзвонить».

ще – квашена капуста, сало й... узвар. Бо – робота. А сьогодні на них вона чекала надзвичайна. Надзвичайно небезпечна.

Вареник дивився, як шахіст на дошку. Палажка – як лисиця на курник. Обоє розуміли: увечері хтось прийде «по гроші» – і їх треба вполювати...

Але саме в цю мить за вікном вони почули гвалт. Не просто плач. А голосіння, від якого мороз пробирає, навіть якщо в печі жар.

«Якщо дзвонить «щастя» – то це не щастя. Це – біда у відпустці.»

– Обікрали!!! Не беруть трубки!!! А я ж мільйон виграла!!! Картку продиктувала!!! Люди добрі!!! – кричала Параска

А біля неї дід Омелян, із лопатою, зі снігом на чоботях, намагався заспокоїти, як міг:

– Та сядь, Параско...

– Та не рви ти душу... Я ж, думала, мільйон виграла! А віддала їм двадцять тисяч і п'ятдесят дві копійки!

...Баба Палажка з дільничим Петром Вареником побігли на голосіння. Параска тільки глянула на Вареника:

– Петре... Зателефонували, сказали – мільйон виграла. І я продиктувала картку... Дивлюся через годину на баланс, чи прийшов той мільйон, а в мене на картці вже нічого немає. Навіть дріб'язок підчистили... Украли всі двадцять тисяч і п'ятдесят дві копійки!

– А в що ти так грала, кумцю? – поцікавилася Палажка.

– Та я не грала, а... виграла!

– Як так?!!

– А так! – знову буркнула, ридала Параска. – Краще б я ті гроші на ЗСУ віддала! На дрони!!! Або – навіть на заставу Юлії Тимошенко!!!

– Що?! – тут уже вибухнула Палажка. – Для Юлі?! Ти що, з глузду з'їхала?!

– А що?! – ридала Параска.

– Хай хоч на щось святе пішли б, а не в шахрайські кишені!

– Та ти що верзеш?!

– А ти що, розумна?!

І пішло. Як буря по городу. Як град по даху. Як сварка через межу. Як базар у суботу...

Добре, що Вареник скористався сигнальним свистком, а не службовою зброєю.

– Яном мовчати! Бо зараз обом штраф випишу! Параско, пишть заяву в поліцію. Ка-лі-гра-фіч-но!

Коментар від Мурчика-Копілопта:

«Люди – дивні істоти. Вони не вірять сусідові. Але вірять телефону.»

Вони знають, що безкоштовний сир – тільки в мишоловці.

Але все одно думають, що мільйон може впасти з неба.

Висновок простий: якщо дзвонить «щастя» – то це не щастя.

Це – біда у відпустці».

РЕАНІМАЦІЯ САМОГОНОМ

...Зимою о 19:00 у Великій Груші вже була ніч – не «вечір», а ніч – чорна, як дьоготь на колесах, бо світло знову вимкнули за графіком на вісім годин.

Село стало схоже на стару фотографію: контури є, а деталей нема. І тільки сніг ледь відсвічував темряву, наче хтось щедро розлив по землі молоко чи насипав цукру.

Листоноша Іван Почуй-Зубрицький ішов темною вулицею спокійно. В одній руці – ліхтарик. У другій – перцевий балончик від собак, хоч його, казали, вже знав кожен пес у Великій Груші. У поштарській сумці – газети і кілька листів, напевне, із суду, бо паперових листів зараз не пишуть...

Він чесно виконував роботу.

– От би мені такого китайського ліхтарика в молості, – бурмотів про себе. – Я б усі листи вночі розносив...

Він звернув до двору Палажки. Бо йому телефону вала її донька – Василина з

Луцька – і попросила:

– Дядьку Іване, мама має вам передати пакунок. А ви його підпишіть:

«Луцьк, 16-те відділення.»

До запитання».

Іван думав:

«Ну донька – то донька.

Їй видніше. Могла б до мамини на різдвяні свята й приїхати, але ж зять боїться, що по до-розі їх перепинить ТЦК. На-віть не можуть свою поштову адресу вказати...».

Почуй-Зубрицький по-стукав у двері до баби Палажки.

Вони майже миттєво відчинилися.

Але не встиг листоноша ступити на поріг, як – бац!

Це дід Омелян одразу огрів Івана кочергою по голові.

А в ту ж мить Вареник, вискочивши з тіні, наставив пістолет:

– Руки вгору!

Але які «руки вгору», коли Іван уже відкинув «копита» – звалився, як мішок з борошном.

Його ліхтарик покотився по підлозі й засвітив просто в стелю.

– Йой... – прошепотіла Палажка. – Та то ж наш Іван...

– ...Швидку! Швидку!!! – сіпнувся дільничий Вареник.

– Яку швидку, коли світла нема?! – махнула рукою Палажка крізь сльози. – Самого давай! Бурачанку, щоб одразу подіювало!

І от у темряві, при ліхтаріку, посеред кімнати почалася реанімація по-велико-грушанському.

Розстібнули комір. Посадили. Підперли. Піднесли до носа. Ковточок. Іван закашлявся.

Другий ковточок. Іван відкрив очі.

– Люди... – прохрипів. – Я ж... пакунок маю відправити... Луцьк... 16-те... До запитання...

Омелян почухав потилицю:

– Та йой... Іване... То я тебе... не того...

– Та ти мене вбив, – обривався Іван. – Я ж тобі газету «Волинь» носив, і «Цікаву», і про любов, і ось нова «Читанка» в сумці є...

...А через два дні Іван Почуй-Зубрицький, який ходив з гулею, але роботу не кинув, приніс свіжий випуск «Волині». Омелян розгорнув. Побачив матеріал. Побачив комікс. Побачив їхню історію...

Читав довго. Мовчки. Як читають не очима, а совістю. А потім тихо сказав:

– Параско... От бачиш... Пишуть. Попереджають. А біда все одно дзвонить.

Параска сиділа біля печі. Тепло було. Світла не було. Але тепло було.

І Мурчик-Копілот, підібгавши лапи, занотував:

«Коли світла нема – видно, хто людина.»

Біда не стукає. Вона дзвонить.

Шахрай не має обличчя. Але має голос.

Найстрашніше не те, що забрали гроші. А те, що забрали довіру.

А найдорожче в селі – не гроші. А люди. І правда. І пам'ять.

Бо гроші можна втратити. А совість – або є, або нема».

...Омелян підклав дрова. Вогонь затріщав.

Параска глянула на полум'я. Її очі засвітилися – тиша знову стала живою.

Далі буде...

■ Футбол

18-річний волинянин віддав гольовий пас на чемпіонаті Європи

В ці дні Маневиччина і увесь наш край переживають за Іллю Приходько, який виступає за національну збірну України на першості континенту з футзалу, що відбувається в Литві, Латвії і Словенії

Петро ПАС

Уже одне включення Іллі на стартовий матч першості проти Вірменії, який «синьо-жовті» сенсаційно програли 1:2, зробило його наймолодшим учасником в історії Чемпіонатів Європи. Адже до заявки головної команди країни Ілля Приходько потрапив, коли йому виповнилося лише 18 років та 69 днів. За цим показником волинянин і водночас гравець івано-франківського «Урагану» перевершив італійця Денніса Бертода, який вперше опинився в заявці збірної в фінальній частині чемпіонату Європи у віці 18 років та 173 днів.

Ось так разом із партнерами радіє голу юний волинянин – № 15 Ілля Приходько!

У складі національної збірної Ілля Приходько дебютував в грудні 2025 року під час товариського матчу проти збірної Португалії, який закінчився з рахунком – 1:1. У цьому поєдинку Приходько став другим наймолодшим гравцем у складі збірної України, поступаючись лише Олександру Козаченку, який дебютував у віці 17 років та 205 днів.

А безпосередньо на Євро молодших футболістів за воли-

нянина в історії не було.

Приємно, що в другому матчі проти Литви уродженець села Прилісне Камінь-Каширського району вже вийшов на майданчик (у віці 18 років і 72 дні) і цілком пристойно виглядав на фоні значно старших колег. Більше того – ще й відзначився голевим асистом, коли на 33-ій хвилині віддав точний пас на Даниїла Абакшина, а той ударом у порожні ворота довів перевагу України над Литвою

до чотирьох м'ячів – 4:0. Перед тим чудовий асист також зробив наш воротар Олександр Сухов, який, відбивши удар суперника, викинув м'яч собі на хід, пройшов під чужі ворота і зробив філігранну передачу на Ігоря Корсуна... Сподіваємося, що Ілля Приходько ще на цій першості перевершить і досягнення поляка Кацпера Павлуса, який встановив рекорд, ставши наймолодшим

тячо-юнацької спортивної школи Ігор Тарасяк та Іван Чура.

ЯКИЙ РАХУНОК?

Чемпіонат Європи з футзалу 2026.

1-й тур. Група В. Вірменія – Україна – 2:1 (0:1 – Первеев, 26 хв.; 1:1 – Дерменджян, 30; 2:1 – Дерменджян, 39).

Результат іншого матчу групи В: Литва – Чехія – 3:3.

2-й тур. Україна – Литва – 4:1 (1:0 – Чернявський, 7 хв.; 2:0 – Первеев, 13; 3:0 – Корсун, 23; 4:0 – Абакшин, 33; 4:1 – Дерендяев, 36).

Арена: «Жальгіріс-Арена» (Каунас, Литва).

Результат іншого матчу групи В: Вірменія – Чехія – 5:4.

Збірна Вірменії гарантувала собі перше місце в групі В і вихід до чвертьфіналу. Щоб Україна також вийшла в плейоф, у третьому турі команді Олександра Косенка 28 січня о 20:30 достатньо зіграти внічию з Чехією. А ось програвати – ніяк не можна.

Найімовірніший наш суперник у 1/4 фіналу – команда Франції – лідер групи А. ■

Дебютував на Євро-2026 у складі головної команди країни Ілля Приходько у віці 18 років та 72 дні.

автором голу в історії чемпіонатів Європи у віці 19 років і 168 днів, забивши гол на 11-й хвилині у ворота Угорщини, хоча польська збірна й поступилася з рахунком – 2:4.

На завершення нагадаємо, що такого таланта для України виховали тренери Маневичської ди-

ФУТЗАЛ. ЄВРО-2026. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ В:

№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	Вірменія	2	2	0	0	7:5	6
2.	Україна	2	1	0	1	5:3	3
3.	Чехія	2	0	1	1	7:8	1
4.	Литва	2	0	1	1	4:7	1

■ Се ля ві

Я виховувала внуків роками. А вчора зізналася, що я – «нудна бабуся»

Мені – 68. І лише вчора я по-справжньому зрозуміла, наскільки невидимою може стати любов, якщо дарувати її щодня

Фейсбук-група «Життя, яке воно є»

Я – та бабуся, яка приходить ще до світанку. Та, що робить канапки, зав'язує шнурівки, стоїть біля школи з книжкою та терпінням у кишені. Я знаю, хто не любить скоринку, кому треба нагадувати «дихай», і хто вдає хороброго, але спить тільки зі світильником.

Я – бабуся звичок, порядку й стабільності. Їхня інша бабуся живе в іншому місті. Приїжджає двічі на рік. Привозить валізи, а не торби з продуктами. Подарунки, а не поради. Свято, а не будні.

Вчора в Лілі був день народження. Я спекла її улюблений торт – той, де полуниці між коржами. Подарувала невеличкий набір для малювання. Ніяко-

Любов, яка завжди поруч, – стає невидимою. Любов, загорнута у стрічки, – викликає оплески.

го «вау», просто з душею.

Та коли приїхала інша бабуся, повітря в кімнаті змінилося.

Яскравий одяг. Гучний сміх. Дві величезні подарункові коробки.

У коробках – планшети. Дорогі.

Діти завмерли, а потім

вибухнули радіщами. Кинулися до неї, як до феєрверку.

Я стояла збоку й посміхалась. Переконавала себе: так і має бути.

Пізніше, коли я витирала крем зі стільниці, почула фрази, від яких в мене все всередині перевернулося.

– Вона веселіша, ніж бабуся Аня, – сказала Ліля між іншим.

– Вона не змушує нас робити уроки спочатку. Я чекала, що хтось обережно виправить її.

Ніхто.

Навпаки, моя донька засміялася:

– Ну так... вона ж «весела бабуся».

Весела. Так ми називаємо ту, що приїжджає з подарунками.

А не ту, що приходить без фанфар, але з терпінням.

Того вечора, коли всі на-

решті заснули, я сиділа сама в машині. Довго.

Думала про те, як роками перекроювала власне життя. Як відкладала поїздки. Як не зважала на свої хворі коліна. Як казала «нічого страшного» так багато разів, що перестала питати себе, а чи правда нічого.

Якщо хтось у твоєму житті щодня полегшує тобі життя, будь ласка, помічай це. Не потім. Не колись.

І тоді я зрозуміла болючу річ: «Любов, яка завжди поруч, – стає невидимою.

Любов, загорнута у стрічки, – викликає оплески».

Сьогодні зранку я не поспішала. Не ставила будильник. Не готувала сніданки наперед.

Повільно зробила собі каву. Сіла біля вікна.

І вперше за багато років запитала себе: «Я допомагаю... чи мене просто використовують?».

Я люблю своїх онуків – безмежно. Це не зміниться. Але любов не має вартувати самозречення. Допомога не повинна забирати гідність.

Потреба в мені не повинна замінювати вдячність.

Я не робила сцен, не говорила промов.

Просто вирішила: відтепер моя допомога не буде безмежною. Бо бабусям і дідусям не для того дана любов, щоб безшумно замінювати собою батьків.

І якщо хтось у твоєму житті щодня полегшує тобі життя, будь ласка, помічай це. Не потім. Не колись.

Тиха любов – теж любов. Рутинна турбота – теж турбота.

І ті, хто приходить кожного дня, заслуговують бути поміченими не менше, ніж ті, хто приходить на свято. ■

■ Увага, конкурс!

А ви грали у волинське «Що? Де? Коли?»

Якщо відгадаєте, що ми сьогодні заховали, – отримаєте приз!

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини справді нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-4-2026

Сьогодні ми знову заховали від вас слово-омонім на позначення важливого предмету і... особливої людини. Кілька разів на рік більшість із вас «пробує її хліба». Але, як на мене, дуже прикольно оспівав цю людину гурт «Таліта Кум» у веселій пісні про любов...

Асоціативний ряд, пов'язаний із цими словами-омонімами: «Я стою в бальйоновім плащі...», «швидко», «гума», «рання пташка», «вперед-назад», «чайові», «відро», «Пісня між нас», «дорога», «Замість спогадів білий дим...», «хідник»...

Що за слово знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 5 лютого 2026 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Міндічгейт» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривор! ■

■ Усміхніться!

Сидять два куми, випивають. Один каже:

– Ех, куме, якби я був королем, я б жив краще за короля!

– Це ж як?

– Ну, я б ще трохи на гармошці підробляв!

☺☺☺

Чоловік неочікувано повертається з відраждення. Коханець у паніці:

– Куди мені бігти?!

Дружина спокійно:

– На балкон, там уже троє стоять, будеш четвертим у преферанс!

☺☺☺

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

7	1	6	3	5	
6	1	2	3		4
3			9	4	6
8	6			1	2
1		4		6	3
	4				5
				8	6
			7		2

Відповіді на судоку за 21 січня.

4	2	1	8	3	6	9	7	5
8	6	9	7	5	2	4	3	1
5	3	7	9	4	1	6	8	2
7	4	2	1	8	3	5	9	6
6	1	8	2	9	5	3	4	7
9	5	3	6	7	4	2	1	8
1	9	5	4	2	8	7	6	3
3	8	4	5	6	7	1	2	9
2	7	6	3	1	9	8	5	4

ЧЕТВЕР, 29 СІЧНЯ

1+1	"Людина-павук 3. Ворог у тіні" 0.00 Звернення Президента 0.35 Х/ф "Порок" 2.20 Аферисти в сітях
K-1	3.00 "Дай лапу" 4.45 "Так не буває" 7.00 , 1.10 "Інший світ" 10.00 , 11.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 2 сезон." 11.35 , 19.00 , 22.10 "Камон з Узол і Манько" 13.00 "Світ_огляд з Машею Себовою" 14.00 , 16.40 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 17.20 , 18.20 Т/с "Мисливці за реліквіями" 21.00 "Покутні. Разом по світу" 23.35 "Хижі до іжі"
5 КАНАЛ	0.05 , 3.00 , 6.00 , 9.01 , 10.00 , 11.00 , 12.00 , 13.00 , 14.00 , 15.00 , 16.00 , 17.00 , 18.00 , 19.00 , 21.00 Час новин 8.00 , 23.00 Час новин ПІДСУМКИ ДНЯ 0.45 , 1.50 , 3.45 , 4.50 , 6.35 , 9.30 , 10.10 , 11.10 , 12.30 , 13.15 , 14.10 , 15.30 , 16.10 , 17.20 , 18.20 , 19.35 , 20.05 Марафон «Незламна країна» 7.45 Герої України 8.35 , 14.40 , 23.35 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 20.35 Легендарні воїни 21.45 Український свідок 22.35 Дайджест 22.45 Новини ВВС
2+2	6.00 , 4.35 "Джедаї" 7.30 , 10.10 Т/с "Касл" 12.00 , 2.10 "Загублений світ" 14.05 Х/ф "Зоряна брама: Початок" 16.10 Х/ф "Морський піхотинець 4: Рухомі мішені" 17.55 Х/ф "Зона висадки" 19.55 Х/ф "Інформатор" 22.00 Х/ф "Жандарм із Сен-Тропе" 0.00 Х/ф "Дика річка"
ЕСПРЕСО TV	0.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою 1.00 Інформаційний марафон 2.00 , 6.00 , 10.00 , 14.00 , 19.00 Коментар 3.00 , 13.05 Європейці з Лесею Вакулюк 4.00 , 16.00 , 20.15 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 5.00 Студія Захід з Антоном Борковським 7.00 , 8.00 , 9.01 Київ-Варшава. Ранок 7.10 , 8.10 , 9.10 Український Фокус: Ранок 9.00 Хвилина мовчання 11.00 Свобода Live 12.05 НОВИНИ 12.30 Розмовна студія 15.00 Хроніки інформаційної війни 15.30 Донбас Реалії 17.00 Відбудова 18.00 Союзники 20.00 ВВС Україна 21.15 Говорить Великий Львів 23.00 Свобода Live
XSPORT	6.00 Гандбол. Польська Суперліга. Галичанка (Львів) - Люблін 7.20 autocentre.ua. KGM Musso Grand 8.00 Grand Tour 9.10 , 10.55 , 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.45 Х/ф "Гол 2: Життя як мрія" 19.50 Бокс. Відкритий турнір ліги професійного боксу України 20.50 Арнольд 22.00 Х/ф "Бунтівниця" 0.00 Дзюдо. Турнір найсильніших 3.00 Інформаційний марафон
MEGA	6.00 , 4.50 Панянка-селянка 7.00 Т/с "СидОренки - Сидоренки. Ферма розбрату" 9.00 , 0.00 Т/с "Тілоохоронець К-2" 10.10 Т/с "Усі жінки - вільні" 12.10 Х/ф "Джунгли. У пошуках Марсупілам!" 14.10 Х/ф "Думка про тебе" 16.10 Х/ф "Матуся у відриві" 18.10 Х/ф "Пригоди у Вегасі" 20.00 Х/ф "Чи вмієш ти зберігати секрети?" 22.00 Т/с "Скажени сусіди 2" 1.20 Т/с "Якщо чесно" 3.10 Т/с "Батько рулить" 4.00 Т/с "#ЯЖЕБАТЬ"
HTH	6.00 , 17.30 "Речдок" 9.30 , 1.05 "Випадковий свідок" 10.45 , 23.30 Т/с "Елементарно" 12.25 , 19.20 Т/с "ФБР" 14.00 , 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 16.30 "Речдок. Велика справа" 1.55 "Аналітика дня"
СТБ	3.00 , 11.00 , 2.20 Т/с "Історія одного злочину" 8.15 , 23.55 Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес" 13.55 Т/с "Сліпа" 17.20 Т/с "Слід" 20.00 Т/с "К.О.Д." 21.50 Т/с "Водна поліція"
ICTV2	3.00 , 0.10 Т/с "Чак 3" 3.45 Громадянська оборона 4.25 Т/с "Відділ 44" 5.10 , 8.00 Антизомбі 7.00 Ранок у великому місті 8.35 , 21.00 Т/с "Служба 112" 10.35 Т/с "У полі зору 3" 13.20 Х/ф "Перл Харбор" 16.55 Х/ф "Кіборги" 19.05 Т/с "Розтин покаже 2" 22.00 Х/ф "Оселя зла: Фінальна битва" 0.00 Звернення Президента України
НОВИЙ КАНАЛ	3.00 Знають навіть діти 3.20 Le Маршрутка 4.05 Екси 5.35 Середземноморський check-in 6.25 Т/с "Надприродне" 8.05 Хто зверху? 12.10 Х/ф "Елізіум" 14.15 Х/ф "Пасажири" 16.35 Х/ф "Людина-павук" 19.00 Х/ф "Людина-павук 2" 21.45 , 0.10 Х/ф

П'ЯТНИЦЯ, 30 СІЧНЯ

1+1	6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Міняю жінку" 18.00 Х/ф "Форрест гамп" 21.00 Х/ф "Ізгой" 23.50 "Світ наживоріт"
K-1	3.00 "Дай лапу" 4.45 "Так не буває" 7.05 , 1.10 "Інший світ" 10.00 , 11.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 2 сезон." 11.35 , 18.50 , 22.30 "Камон з Узол і Манько" 12.55 "Світ_огляд з Машею Себовою" 14.30 , 16.40 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 17.00 , 18.00 Т/с "Мисливці за реліквіями" 21.00 "Покутні. Разом по світу" 0.10 "Хижі до іжі"
5 КАНАЛ	0.05 , 3.00 , 6.00 , 9.01 , 10.00 , 11.00 , 12.00 , 13.00 , 14.00 , 15.00 , 16.00 , 17.00 , 18.00 , 19.00 , 21.00 Час новин 8.00 , 23.00 Час новин ПІДСУМКИ ДНЯ 0.45 , 1.50 , 3.45 , 4.50 , 6.35 , 9.30 , 10.10 , 11.10 , 12.30 , 13.15 , 14.10 , 15.30 , 16.10 , 17.20 , 18.20 , 19.35 , 20.05 Марафон «Незламна країна» 7.45 Герої України 8.35 , 14.40 , 23.35 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 20.35 Легендарні воїни 21.45 Український свідок 22.35 Дайджест 22.45 Новини ВВС
ЕСПРЕСО TV	0.00 , 4.00 Європейці з Лесею Вакулюк 1.00 , 5.00 Східний Щит 2.00 , 6.00 , 10.00 , 14.00 , 19.00 , 23.00 Коментар 3.00 Інформаційний марафон 7.00 , 8.00 , 9.01 Київ-Варшава. Ранок 7.10 , 8.10 , 9.10 Український Фокус: Ранок 9.00 Хвилина мовчання 11.00 , 21.15 Свобода Live 12.05 НОВИНИ 12.30 Розмовна студія 13.05 Донбас Реалії 13.30 , 15.30 , 22.10 Хроніки інформаційної війни 15.00 Крим Реалії 16.00 , 20.15 Центр Європи 17.00 Союзники 18.00 Студія Захід з Антоном Борковським 20.00 ВВС Україна 22.40 Судовий контроль з Тетяною Шустровою
XSPORT	6.00 Бокс. Відкритий турнір ліги професійного боксу України 8.00 , 20.50 Арнольд 9.10 , 10.55 , 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.45 Х/ф "Бунтівниця" 19.45 , 0.10 Бокс. Благодійний вечір Fight of Unity 22.00 Х/ф "14 клинків" 2.10 Бодібілдинг. Відкритий чемпіонат України WABBA 3.00 Інформаційний марафон
TET	6.00 М/ф "Тед-мандрівник і таємниця царя Мідаса" 7.30 , 4.50 Ближче до зірок 9.00 Місія впоратися 9.30 М/ф "Аліса в країні чудес" 11.15 Х/ф "Зоонаглядач" 13.00 Х/ф "Щоденники принцеси" 14.45 Х/ф "101 далматинець" 16.30 Х/ф "Круелла" 18.15 Х/ф "Поцілунок на щастя" 20.00 Х/ф "Товстун на рингу" 22.00 Ліга сміху. Волонтерський десант 1.50 Розсміши коміка 2.30 Найкраща оселя 3.10 Панянка-селянка
HTH	6.00 , 17.30 "Речдок" 9.30 , 1.05 "Випадковий свідок" 10.45 , 23.30 Т/с "Елементарно" 12.25 , 19.20 Т/с "ФБР" 14.00 , 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 16.30 "Речдок. Велика справа" 2.00 "Речовий доказ" 3.30 "Правда життя. Професійні байки" 3.55 "Таємниці світу"
ENTER-ФІЛЬМ	6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30 "Україна вражає" 7.20 , 17.00 Т/с "Комісар Рекс" 9.00 , 1.00 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30 , 0.30 "Зіркові долі" 13.00 , 0.00 "Скептик" 14.00 "Правда життя" 14.30 , 23.00 "Таємниці світу" 15.00 , 21.00 Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" 1.30 "Квадратний метр" 2.30 "Україна: забута історія" 3.00 "Єдині новини"
БІГУДІ ТБ	6.00 Телемагазин 7.30 , 4.30 Сімейні мелодрами 13.50 , 22.40 Говорить Україна 18.00 Т/с "Жінка" 20.00 Т/с "Нічна казка" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

СУБОТА, 31 СІЧНЯ

1+1	6.30 , 11.00 , 0.50 "Світ наживоріт" 8.00 "Сніданок. Вихідний" 15.00 Мелодрама "Дівчина з персиками" 19.00 , 21.00 "Вечірній квартал" 23.00 "Клуб 1% 2"
5 КАНАЛ	0.05 , 3.00 , 6.00 , 9.01 , 10.00 , 11.00 , 12.00 , 13.00 , 14.00 , 15.00 , 16.00 , 17.00 , 18.00 , 19.00 , 21.00 Час новин 8.00 , 23.00 Час новин ПІДСУМКИ ДНЯ 0.45 , 1.50 , 3.45 , 4.50 , 6.35 , 9.30 , 10.10 , 11.10 , 12.30 , 13.15 , 14.10 , 15.30 , 16.10 , 17.20 , 18.20 , 19.35 , 20.05 Марафон «Незламна країна» 7.45 Герої України 8.35 , 14.40 , 23.35 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 20.35 Легендарні воїни 21.45 Український свідок 22.35 Дайджест 22.45 Новини ВВС
ЕСПРЕСО TV	0.00 , 5.00 , 13.00 Студія Захід з Антоном Борковським 1.00 , 8.00 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 2.00 , 6.00 , 10.00 , 18.00 , 23.00 Коментар 3.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою 4.00 Інформаційний марафон 7.00 Європейці з Лесею Вакулюк 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Донбас Реалії 9.40 , 15.45 Жінки на війні 11.00 Свобода Live 12.00 ДНК міста, 1 вип. 14.00 Центр Європи 15.00 Крим Реалії 15.30 France 16.00 Люди-мости 17.00 , 21.00 Східний Щит 19.00 Суботній політклуб 22.00 Реальний фронт 22.30 Подкаст ФМ Галичина
MEGA	5.50 Шість соток 8.00 Удачний проєкт 9.00 , 1.40 Україна: забута історія 9.50 Таємниці світу 11.50 , 23.00 Містичні історії 14.30 Земля без суходолу 22.00 Мистика: Безтілесні 0.50 Слідами великих письменників 2.20 Скептик
СТБ	3.00 Т/с "Слід (продовження)" 4.40 Т/с "Водна поліція" 15.00 Т/с "Дім Надії" 19.00 Т/с "Повернення до себе" 23.00 Х/ф "Не хвилюйся, серденько" 1.30 Т/с "Слід"
ICTV2	3.00 Т/с "Два з половиною чоловіки" 4.05 Т/с "Відділ 44" 5.05 Т/с "Юрчишини 2" 7.55 Х/ф "На гребені хвилі" 10.25 Х/ф "Матриця" 13.00 Х/ф "Матриця: Перезавантаження" 15.45 Х/ф "Матриця: Революція" 18.10 Х/ф "Матриця: Воскресіння" 21.00 Х/ф "Мортал Комбат" 23.00 , 0.10 Х/ф "Блейд" 0.00 Звернення Президента України 1.30 Х/ф "Оселя зла: Відплата"
НОВИЙ КАНАЛ	3.00 Знають навіть діти 3.20 Le Маршрутка 4.15 Екси 5.20 Однією правою 6.00 Іжа України 10.20 М/ф "Незвичайний світ" 12.15 М/ф "Шпигуни під прикриттям" 14.15 Х/ф "Код 3.5.5." 16.45 Х/ф "Розкрадачка гробниць: Лара Крофт" 19.00 Х/ф "Астерікс і Обелікс:

НЕДІЛЯ, 1 ЛЮТОГО

1+1	6.30 , 11.00 , 1.55 "Світ наживоріт" 8.00 "Сніданок. Вихідний" 14.20 Х/ф "Форрест гамп" 17.15 Х/ф "Кінг конг" 21.00 "Клуб 1% 2" 23.00 Х/ф "Ізгой" 4.50 "Одруження наосліп" 5.55 "Життя відомих людей"
K-1	3.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим-2" 4.00 "Інший світ" 8.00 "Хижі до іжі" 10.00 , 10.50 , 11.30 , 12.30 Т/с "Мисливці за реліквіями 3 сезон." 13.20 "Орел і Решка. Дайджест" 14.00 "Покутні. Разом по світу" 17.50 "Світ_огляд з Машею Себовою" 18.30 , 23.20 "Орел і Решка" 21.00 "Андрій подорожує"
5 КАНАЛ	0.05 , 3.00 , 6.00 , 9.01 , 10.00 , 11.00 , 12.00 , 13.00 , 14.00 , 15.00 , 16.00 , 17.00 , 18.00 , 19.00 , 21.00 Час новин 8.00 , 23.00 Час новин ПІДСУМКИ ДНЯ 0.45 , 1.50 , 3.45 , 4.50 , 6.35 , 9.30 , 10.10 , 11.10 , 12.30 , 13.15 , 14.10 , 15.30 , 16.10 , 17.20 , 18.20 , 19.35 , 20.05 Марафон «Незламна країна» 7.45 Герої України 8.35 , 14.40 , 23.35 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 20.35 Легендарні воїни 21.45 Український свідок 22.35 Дайджест 22.45 Новини ВВС
ЕСПРЕСО TV	0.00 , 3.00 , 7.00 , 13.00 , 20.00 Суботній політклуб 2.00 , 11.00 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 3.30 , 6.00 , 16.00 Студія Захід з Антоном Борковським 4.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 5.00 Донбас Реалії 5.30 , 12.00 Реальний фронт з Тарасом Березовцем 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Крим Реалії 9.30 , 12.30 , 22.30 Хроніки інформаційної війни 10.00 , 18.00 , 23.00 Коментар 15.00 ДНК міста, 1 вип. 17.00 Європейці з Лесею Вакулюк 19.00 Східний Щит 22.00 Близько світу
MEGA	5.50 Шість соток 8.00 Удачний проєкт 9.00 Великі художники 9.50 Таємниці світу 11.50 , 23.00 Містичні історії 14.40 Мистика: Безтілесні 15.50 Земля без суходолу 0.50 Слідами великих письменників 1.40 Містична Україна 2.20 Скептик
СТБ	3.10 , 2.00 Т/с "Слід" 14.20 Супермама 23.45 Один за всіх 0.55 ДНК. Свої
ICTV2	3.00 Т/с "Два з половиною чоловіки" 3.45 Т/с "Відділ 44" 5.15 Оленівка: куратори зла 6.20 Антизомбі 6.45 Громадянська оборона 7.40 Хто хоче стати мільйонером? 8.35 Т/с "Розтин покаже 2" 16.05 Х/ф "Я легенда" 18.00 Х/ф "Блейд 2" 20.10 Х/ф "Блейд: Трійця" 22.35 , 0.10 Х/ф "Чорна діра" 0.00 Звернення Президента України 0.35 Т/с "Сліпа зона 4"
НОВИЙ КАНАЛ	3.25 Знають навіть діти 3.50 Екси 5.35 Однією правою 7.05 Хто знає? 9.20 Хто зверху? 11.15 М/ф "Поганці" 13.25 Х/ф "Астерікс і Обелікс: Піднебесна" 15.30 Х/ф "Граф Монте-Крісто" 19.00 Х/ф "Три мушкетери: д'Артаньян" 21.30 Х/ф "Три мушкетери: Міледі" 23.40 , 0.10 Х/ф "Еретик" 0.00 Звернення Президента 1.55 Improv Live Show 2.40 Аферисти в сітях
БІГУДІ ТБ	6.00 , 4.30 Сімейні мелодрами 6.30 Телемагазин 7.30 , 22.40 Говорить Україна 12.45 Т/с "Заборонений плід" 18.00 Т/с "Жінка" 20.00 Т/с "Нічна казка" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

XSPORT

6.00 Бігова Україна **6.15** Баскетбол. Суперліга **8.00** Арнольд **9.10**, **10.55**, **12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Волейбол. Кубок України. Чоловіки. Чвертьфінал. Прем'єра **19.15** Греко-римська боротьба. Чемпіонат України U23. Фінали. Прем'єра **21.00** Бодібілдинг. Відкритий чемпіонат України WABBA 2025 Прем'єра **22.00** Х/ф "Фаворит" **0.35** Х/ф "Божевільне пограбування" **2.25** autocentre.ua. Chery Tiggo **3.00** Інформаційний марафон

TET

6.00, **4.00** Ближче до зірок **10.00** М/ф "Принцеса-лебідь" **12.00** Х/ф "Хроніки Нарнії: Лев, Чаклунка та Шафа" **14.30** Х/ф "Хроніки Нарнії. Принц Каспіан" **17.00** Х/ф "Хроніки Нарнії: Підкорювач Світанку" **19.00** Я люблю Україну **20.50** Х/ф "Король Лев" **23.00** Х/ф "Чи вмієш ти зберігати секрети?" **0.50** Розсміши коміка **1.35** Найкраща оселя **2.20** Панянка-селянка

HTH

6.00 "Речдок" **9.20** Т/с "Елементарно" **12.30** Т/с "Дрон" **17.30** "Речдок. Велика справа" **22.45** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **2.45** "Випадковий свідок"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.45** "Великі українці" **7.20**, **2.20** "Україна вражає" **8.20**, **1.00** "Зіркові долі" **9.00**, **1.30** "Корисні поради" **9.30** "Телемагазин" **12.30** "Таємниці світу" **13.00**, **23.00** Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" **17.00** Т/с "Комісар Рекс" **19.00** Т/с "Вбивство в Гамбургу" **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00, **4.30** Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30**, **22.40** Говорить Україна **12.45** Т/с "Заборонений плід" **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Нічна казка" **0.40**

■ Завтра зустрінемо разом!

«Діти, живіть так, як ми прожили»

Закінчення. Початок – на с. 1

Виявляється, що через несприятливі погодні умови, доставка газети трішки забарилася. Та й Анатолій Павлович, що зазвичай сам любив завітати до місцевого поштового відділення зв'язку забрати улюблене видання, також не ризикнув йти. Тому про виграний приз дізнався за якусь годину до його вручення. Я бачила обох цих чудових людей усміхненими, такими щирими і добрими.

Першим конверт із тисячею взяв у руки пан Анатолій, здивовано заглянув і усміхнувся зі словами: «Даня знає, якими розпорядитися». Це було сказано так зворушливо, що я ще раз хотіла почути, як чоловік назвав дружину. Але жінка випередила і мовила: «Толік завжди мене називає Даня».

– Можливо вже придумали, на що використає тисячу? – запитую.

– На гостинчики правнукам, – дружно відповіли.

А потім було спілкування – тепле, просте зі спогадами про прожиті і пережите, про розворушені мрії, здійснені бажання, гіркі втрати...

Виявляється, газета «Волинь» на столі у подружжя Узіїв вже багато років. Здебільшого любили її читати більше вечірньої пори, коли приходили додому після трудового дня. Даїсія Пилипівна сім років працювала в дитячому садку, згодом – у місцевому колгоспі, а Анатолій Павлович – механізатор широкого профілю. Читання газет було для них відпочинком, прагнули жити в ногу з часом, цікавилися новинами, любили почитати щось для душі. Про призи ніколи й не задумувалися. Кажуть, що хоч і були такі акції для передплатників і в районній газеті «Слава праці», яку також завжди вписували, і у «Волинь», але чомусь квитанції не надсилали. А цьогорічний приз для них – як сюрприз, який зробила начальником відділення поштового зв'язку села Чаруків Наталія Найчук, яка й запропонувала взяти участь у розіграші і надіслала квитанцію, бо самі й не дуже хотіли. Тепер Узії висловили спо-

Фото Ніни КОСТРУБИ.

дівання, що, можливо, щетось із чаруківців стане переможцем, бо газету «Волинь» передплатили більше 70 жителів.

А мені це хочеться трішки розповісти про життя цих хороших людей, які поділилися своїми спогадами. Обоє вони – і Даїсія, і Анатолій – із мальовничого чаруківського хутірця Загайки. Тут народилися, разом зростали, поспішали до школи. Правда, Анатолій Павлович, як сказав, старший за дружину на 5 років і 5 місяців. Він із 1937 року. Даїсія Пилипівна народилася у страшне лихоліття Другої світової війни 1942-

очах пригадує Анатолій Павлович.

– А я впросилася у батьків, щоб вони мене відпустили, бо дівчата сказали, що Толік Узій прийшов з армії, – усміхаючись, каже Даїсія Пилипівна. – А ще я мала бути вдома не пізніше 11-ої вечора. Отож, глянула на «часи» та й давай швиденько збиратися з подругою. Бачимо, що і Толік одягається. Дійшли до батьківської хати і я – до хвіртки. Кажу йому, щоб провів подругу. А він зашарівся і відповідає: «А давай разом». Подруга все зрозуміла. З тієї пори ми вже й не розлучалися.

«Кажу йому, щоб провів подругу. А він зашарівся і відповідає: «А давай разом». Подруга все зрозуміла. З тієї пори ми вже й не розлучалися.»

го. Коли Анатолій йшов у армію, а це була знакова подія для юнаків і кожен намагався потрапити на строкову службу, Дані було лише 13 років. Без відпустки відслужив він у ракетних військах 3 роки і 5 місяців, із них: 2 роки на Кавказі, решту – на Далекому Сході. І коли повернувся додому, то й відразу розгледів красуню Даню, якій було 16.

– Прийшов я зі служби на свято Андрія. Були вечорниці і молодь зібралася в одній хаті. Я відразу запримітив гарну дівчину, що й очей не міг відвести, – з вогником в

Пригадало подружжя, як Толік їздив на цілину, щоб заробити гроші на весілля. Працював там майже рік, «заробив, купив два костюми і женився». Розписалися вони 24 листопада 1960 і 5 місяців, із них: 2 роки на Кавказі, решту – на Далекому Сході. І коли повернувся додому, то й відразу розгледів красуню Даню, якій було 16.

– Прийшов я зі служби на свято Андрія. Були вечорниці і молодь зібралася в одній хаті. Я відразу запримітив гарну дівчину, що й очей не міг відвести, – з вогником в

– Ця дата – найшас-

ливіша в нашому житті. Дякуємо долі, що поєднала нас, дякуємо за прожиті роки. Я ніколи не почула від чоловіка поганого слова, завжди були підтримка і розуміння. Ніколи не пошкодувала про свій вибір. Моя мама завжди повторювала, що Толік – золотий зять, – каже Даїсія Пилипівна.

Від цих слів вдячністю сяяли очі в Анатолія Павловича і він додав: «Ми розуміли одне одного з півслова, тому і сваритися не було за що».

Подружжя Узіїв виростило троє синів і їхні імена всі починаються на літеру «В» – Володимир, Віктор, Василь. Болить материнське серце, стікає батьківська сльоза за найстаршим Володею, який трагічно ось уже десятий рік як пішов із життя.

Фізичною та моральною підтримкою для батьків нині є менші сини із сім'ями. Щасливі, коли збираються всі разом, адже родинне дерево розрослося і тепер бабусю і дідуся радують шестеро внуків та 10 правнуків. «Діти, живіть так, як ми прожили», – не втомлюються повторювати батьки.

На закінчення прошу назвати цифру, яка й визначить наступного переможця редакційної акції. І відповідь була однозначною – «24». Чому? Тому що цього числа Даня Олійник і Анатолій Узій розписалися і воно подарувало їм щастя.

А серед передплатників частинкою подарованого ними щастя – володарем 1 000 гривень серед передплатників газети «Волинь» – став **житель села Липини Луцького району Ігор Силюк**, конверт якого і був пронумерований цифрою «24». Вітаємо!

Ось бачите, яка чудова естафета є у нашій газеті. Ви також можете долучитися до неї: для цього треба передплатити «Волинь» хоча б на місяць (64 гривні + 20 гривень приєм передплати) і надіслати квитанцію про передплату на адресу: 43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область. На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026». Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом усього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, квартальними – протягом кварталу, місячними – протягом конкретного місяця! ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 2 – 8 ЛЮТОГО	
ОВЕН (21.03 – 20.04)	
Тиждень вимагатиме контролю емоцій і енергії. Існує ризик втоми та перевантаження, тому важливо не брати на себе зайвого. Корисними будуть прогулянки та нормалізація режиму сну. У стосунках не варто тиснути на партнера – м'якість і терпіння дадуть кращий результат. Для самотніх Овнів можливе цікаве знайомство через роботу або друзів. Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.	
ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)	
Організму потрібні відпочинок і стабільність. Варто звернути увагу на харчування та не переїдати. Тиждень сприятливий для емоційного відновлення. В коханні важливо не накопичувати образи, а говорити відкрито. Тепла атмосфера вдома стане джерелом спокою. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.	
БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)	
Можливі перепади настрою й розсіяність. Не перевантажуйте нервову систему інформацією. Добре подіють свіже повітря та фізична активність. У любовній сфері тиждень легкий і фліртуючий, але варто уникати двозначних ситуацій. Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.	
РАК (22.06 – 22.07)	
Зверніть увагу на імунітет і загальне самопочуття. Уникайте переохолодження й перевтоми. Тиждень сприятливий для щирих розмов і душевної близькості. Підтримка партнера матиме велике значення. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.	
ЛЕВ (23.07 – 21.08)	
Енергії буде достатньо, але можливе перенапруження. Важливо чергувати активність із відпочинком. У коханні не варто домінувати – рівноправність зміцнить стосунки. Романтичні моменти принесуть позитивні емоції. Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.	
ДІВА (22.08 – 23.09)	
Потрібно подбати про нервову систему та зір. Менше часу перед екранами, більше – пауз і спокою. В стосунках важливо зменшити критику й більше довіряти партнеру. Маленькі жести турботи матимуть велике значення. Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.	
ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)	
Фізичний стан залежатиме від режиму дня. Уникайте перевтоми та перевантажень. Тиждень гарний для романтики, примирення й гармонізації стосунків. Самотні Терези можуть отримати приємний знак уваги. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.	
СКОРПІОН (24.10 – 22.11)	
Нервова напруга може накопичуватися, тому важливо уникати конфліктів. Корисними будуть тиша, спокій і прогулянки. У коханні можливі сильні емоції – головне не піддаватися ревнощам. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.	
СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)	
Тиждень активний, але можливі дрібні проблеми зі здоров'ям через перевтому. Важливо не ігнорувати сигнали організму. В любовній сфері – легкість, щирість і бажання спільних планів. Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.	
КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)	
Можливий фізичний дискомфорт у спині або в суглобах. Легка зарядка та тепло підуть на користь. У стосунках варто бути м'якшими й уважнішими до почуттів партнера. Сприятливий день – неділя, несприятливий – понеділок.	
ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)	
Зверніть увагу на серцево-судинну систему та рівень стресу. Не перевантажуйте себе справами. В особистому житті можливі несподівані події. Відвертість допоможе уникнути непорозумінь. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.	
РИБИ (19.02 – 20.03)	
Тиждень може принести втому й зниження концентрації. Повноцінний сон і спокійний ритм дня будуть особливо важливими. Романтичний настрій сприятиме зближенню, але не варто ідеалізувати партнера. Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.	

Ч

ВОЛИНЬ

НОВА

www.volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

@

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
	ІВАНЮК Раїса Іванівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA833052990000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний, Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 7770.

Замовлення № 113.

Газетний серіал

Баба Параска і Баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у газеті «Волинь» №№ 39 – 51 за 2025 рік, №№ 1 – 3 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 17: «БІДА НЕ СТУКАЄ. ВОНА – ДЗВОНІТЬ»

«ВІТАЄМО! ВИ ВИГРАЛИ МІЛЬЙОН ГРИВЕНЬ!»

...У хаті було так, як описують у романтичних книжках. Потріскував вогонь у печі – не гучно, а затишно, наче хтось тихо перегортав сторінки старого альбому спогадів. Параска варила борщ. За вікном повільно падав сніг. Великий. М'який. Тихий.

А на подвір'ї дід Омелян відкидав сніг лопатою – і свою частину, і сусідчину, Палажчину. Бо її квартирант Левко, на щастя Омеляна, знову поїхав у своє місто.

Лопата шкребла по бруківці рівно, спокійно, наче метроном старого життя.

«А з того боку – голос. Солодкий, як мед. Липкий, як жуйка під лавкою біля магазину.»

У хаті пахло дровами, чаєм, грушевим варенням і грибною засмажкою. Це вже доварювався борщ за особливим рецептом Параски.

І саме в цю ідеальну картину зимового ранку вривався, як сокира в колоду, телефонний дзвінок...

– Алло! – сказала Параска обережно, ніби не в слухавку, а в темну криницю.

А з того боку – голос. Солодкий, як мед. Липкий, як жуйка під лавкою біля магазину. Привітний, як реклама, що ніколи не каже правди.

У номер! Вдавився – і помер... на 5 хвилин

Медикам вдалося повернути до життя ковельчанина після зупинки серця

Наталка НЕКОЗ

25 січня о 20:03 на лінію «103» поступив виклик про те, що у Ковелі чоловік похилого віку вдавився. Бригада екстреної медичної допомоги терміново виїхала на виклик.

При приїзді бригади чоловікові було констатовано раптову смерть. Лікарі ЕМД негайно розпочали проводити розширені реанімаційні заходи. І їм це вдалося!

Вони вправно змогли виїняти стороннє тіло і на 6-й хвилині серцево-легеневої реанімації відновили серцевий ритм і дихання.

У подальшому пацієнт прийшов до свідомості і зміг поспілкуватися з бригадою, інформує Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Прогноз погоди на Волині з 29 січня по 5 лютого

«Зателефонували, сказали – мільйон виграла. І я продиктувала картку...».

– Вітаємо! Ви виграли мільйон гривень!

Слово «мільйон» повисло в повітрі, як іній на гілці: красиво, але холодно.

– Мільйон? – перепитала Параска.

І в голові побігло: дах, піч, дрони, фронт, клуб, вікна... І навіть – «щоб людям легше».

По той бік голос уже не співав – він командував:

– Але потрібне підтвердження картки. І все – ваше.

Параска схопилася, пішла в

комору – в те місце, де в селі ховають не тільки картоплю, а й нерви, секрети й останню надію.

Зняла першу банку грушевого варення. Другу. Третю. Під третьою – вузлик.

Стара хустка. У хустці – пенсійна картка.

Вона тримала її, як ікону, а пальці тремтіли, як гілля на вітрі.

– Диктуйте номер...

І вона, не встигнувши подумати, продиктувала.

Закінчення історії – на с. 12

Вітаємо!

Вчора було сонячно від теплих вітань, щедрих віншувань, рясних побажань у світлиці листиноші відділення № 16 міста Луцьк –

Наталії Григорівни КОНДРАТЮК.

Цьогоріч зимовий день 27 січня завітав до цієї берегині з шанованим 65-річчям! 🎉🎂

Дорога ювілярко! Сердечно вітаємо з сокровенним святом!

Зізнаємося: щиро заздriamo Вашим колегам, які щодня мають змогу зустрічатися з Вами на робочому місці, бо Вашій привітній вдачі, світлій усмішці та хисту спілкування неймовірно личить і Ваша професія! Вдячні Вам за нелегку працю та відповідальність, за букети щирості, доброзичливості, людяності, які Ви щодня даруєте користувачам поштового зв'язку, а отож і читачам газети «Волинь».

Наталіє Григорівно, бажаємо Вам міцного-міцного здоров'я, родинної радості та любові!

Нехай оберегами найдорожчих Вам людей буде Ваша мудрість, всі плани будуть здійсненними, а життя сповненим щастям у дарованому Богом многолітті!

Миру нам, довгої плідної співпраці та всіх-усіх гараздів! ❤️

Щиро з великою повагою і любов'ю – колеги з поштового відділення № 16 і колектив газети «Волинь».

Четвер 29 січня	П'ятниця 30 січня	Субота 31 січня	Неділя 01 лютого	Понеділок 02 лютого	Вівторок 03 лютого	Середа 04 лютого	Четвер 05 лютого
мін. 0° макс. +1°	мін. -11° макс. -3°	мін. -15° макс. -12°	мін. -20° макс. -14°	мін. -25° макс. -16°	мін. -24° макс. -14°	мін. -19° макс. -10°	мін. -10° макс. -4°

Інфографіка: sinoptik.ua.

Золоті слова

Фото: google.com.

Наймайте лише тих людей, на яких ви самі хотіли б працювати.

Марк ЦУКЕРБЕРГ, 41 рік, американський програміст і підприємець, розробник соціальної мережі Facebook, засновник компанії Meta, предки якого – з Західної України.

2025

СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ

Герасим, Гнат, Дмитро, Роман, Лаврентій, Лука, Мокій, Сильван, Юліан, Яків.

29 Четвер

День пам'яті Героїв Крут. День мобілізації зусиль проти загрози ядерної війни.

☀️ схід – 12:27, захід – 05:34. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.

☀️ схід – 07:58, захід – 17:05. Тривалість дня – 09:07. Тривалість ночі – 14:53.

Василь, Григорій, Іван, Іполит, Петро, Степан, Стефан, Федір, Феофіл, Зенон.

30 П'ятниця

День спеціаліста військово-соціального управління ЗСУ. Собор Трьох Святителів: Василія Великого, Григорія Богослова та Івана Золотоустого.

☀️ схід – 13:36, захід – 06:39. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.

☀️ схід – 07:57, захід – 17:06. Тривалість дня – 09:09. Тривалість ночі – 14:51.

Богдан, Віктор, Вікторія, Іван, Ілля, Микита, Афанасій, Клавдій, Кирей, Пахом, Феохтиста.

31 Субота

31.01. 1893 року у Патентному бюро США зареєстрували торгову марку Coca-Cola.

☀️ схід – 15:00, захід – 07:26. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.

☀️ схід – 07:56, захід – 17:08. Тривалість дня – 09:12. Тривалість ночі – 14:48.

Василь, Давид, Петро, Семен, Тимофій, Анастас, Анастасій, Трохим, Трифон.

1 Неділя

01.02.1922 року відбулося примусове вилучення (пограбування) радянською владою 8 млн пудів хліба з голодуючої України до Росії.

☀️ схід – 16:29, захід – 07:58. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.

☀️ схід – 07:54, захід – 17:10. Тривалість дня – 09:16. Тривалість ночі – 14:44.

Гаврило, Агафодор, Йордан.

2 Понеділок

Стрітення Господнє.

☀️ схід – 17:56, захід – 08:20. Повний місяць. 15-й день.

☀️ схід – 07:53, захід – 17:12. Тривалість дня – 09:19. Тривалість ночі – 14:41.

Адріан, Влас, Гаврило, Ганна, Дмитро, Клавдій, Микола, Роман, Святослав, Семен, Симон, Тимофій.

3 Вівторок

03.02.2009 року закінчився процес «Румунія проти України» у Міжнародному суді в Гаазі. Суд визнав Зміїний островом, а не скелею, однак переважну частину спірної ВЕЗ віддав Румунії.

☀️ схід – 19:19, захід – 8:37. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.

☀️ схід – 07:51, захід – 17:13. Тривалість дня – 09:22. Тривалість ночі – 14:38.

Георгій, Іван, Йосип, Єгор, Юрій, Кирило, Микола, Сидір, Аврам.

4 Середа

04.02. 2004 року студент Гарварду Марк Цукерберг запустив соціальну мережу Facebook.

☀️ схід – 20:37, захід – 08:51. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.

☀️ схід – 07:50, захід – 17:15. Тривалість дня – 09:25. Тривалість ночі – 14:35.

Магнітні бурі у лютому:

Фото: ukr.net.

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

- Слабкі: 8, 12, 17, 27. Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю.
- Середні: 9, 10, 28. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі.
- Сильні: 13, 14, 15, 16. Бережіть себе і своїх рідних!

Нарешті!

Фото: pmg.ua.

Предстоятель ПЦУ Митрополит Епіфаній (на фото) 31-го січня вперше відслужить Божественну літургію в Свято-Успенському кафедральному соборі міста Володимира після передачі храму в користування Православній Церкві України. Зустріч Блаженнішого Митрополита Епіфанія та початок Божественної літургії заплановано на 9:00 ранку.